

Inspiratiemap

voor vieren en bezinnen

Juni '26

Beste geëngageerde gelovige,

Een belang van een goede plek om te wonen, is bijna niet te onderschatten. Het is ontzettend moeilijk om je als mens staande te houden als je nergens thuis kan komen. In deze campagne vraagt Welzijnszorg aandacht voor wie er in onze samenleving geen plaats is. Ze blijven meestal ongezien, maar in deze adventsperiode hebben we oog voor hen. We gaan hen *zien*, en vooral *echt zien*, als mensen zoals jij en ik, kinderen van God.

We hebben ons dit jaar laten inspireren door de apostolische brief 'Dilexi te' waarin paus Leo XIV alle gelovigen oproept om de armoedeproblematiek ter harte te nemen. Hij is zeer kritisch ten opzichte van onze wereld waar het steeds meer draait om bezit, snelheid en zelfbehoud en hij wijst erop dat de liefde voor de armen de essentie is van ons christelijk geloof. Samen met hem willen we in de hoofden en de harten van de mensen iets in beweging brengen. We willen iedereen uitdagen om kritisch stil te staan bij het eigen denken en om oprecht anders te kijken naar mensen aan de rand van onze samenleving. We hopen dat arme mensen, wanneer ze christenen ontmoeten, mogen voelen wat de woorden van Jezus nu nog kunnen betekenen: 'Ik heb u liefgehad'.

We zijn dankbaar dat we weer op jullie mogen rekenen als medestanders in onze strijd voor een betere wereld. We hopen dat ons aanbod je kan inspireren om van de advent een waakzame tijd te maken en je hart en ogen te openen voor alle mensen die geen plaats krijgen in onze samenleving. Zo is het verhaal van de stal dit jaar extra betekenisvol.

We wensen je een zalige adventstijd.

de redactieploeg

COLOFON

Redactie adventsvieringen

Marie Boz
Kris Buckinx
Mieke Corneillie
Jan Denil
Hadewijch Van Hove
(eindredactie)

Redactie Tekstenboekje

Karel Malfliet
Els Van Doren (eindredactie)
Hadewijch Van Hove

Met teksten, ideeën en inspiratie van

Straathoekwerker Gilles
Kloofdichters André J,
Jos H & Ria B
Hilde Claes

Paula Geysens
Ina Koeman
Karel Malfliet
Hadewijch Van Hove
Hilde Van Parys

Eindredactie volledige

Inspiratiemap
Hadewijch Van Hove

Nalezen

Helen Blow
Jan Denil
Koen Trappeniers

Taalcorrectie Tekstenboekje

Bart Boone

Grafische vormgeving

Gevaert Graphics

Druk

Gevaert Printing

Foto's

Layla Aerts
Hilde Claes (adventskransen)

Verantwoordelijke uitgever

Koen Trappeniers, Welzijnszorg
vzw, Huidevettersstraat 165,
1000 Brussel

Wettelijk depot: D/2026/9620/3

Artikelcode: WZZ-2026-3001

Prijs

Deze map is digitaal gratis beschikbaar, een gedrukt exemplaar kost € 8,00. Bestellen of downloaden kan via de webshop www.welzijnszorg.be/webshop. Extra info vind je ook op www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie

Ik zie je wel

Ik kijk in jouw richting,
per ongeluk.
Ik voel
ongemak, schaamte, verwijt
weezin, verontwaardiging,
onmacht.
Ik wil dit niet.
Ik kijk weg.

Ik kijk wel naar jou.
Ik zie een man, een vrouw,
net als ik.

Ik zie iemand die
vraagt en zoekt,
vecht en wroet,
kiest en verliest,
iemand die
hoopt en huilt,
volhoudt en vindt,
en vooral iemand die
ondanks alles, wil leven.

Ik kijk naar jou
en ik zie een mens
net als ik.

Hadewijch Van Hove

INHOUD

DEEL 1. WIJ ZIEN JE WEL	4
1. Campagnetekst	4
2. Vier affiches en vier verhalen	6
3. Voer campagne	8
3.1 Actie Wij zien je wel	8
3.2 De campagne zichtbaar maken	8
3.3 De solidariteit verbreden	8
DEEL 2. VIEREN: AANBOD VOOR DE VIER ADVENTSVIERINGEN	10
1. Algemene info voor de vier vieringen	10
2. Eucharistie- of gebedsvieringen (liturgisch jaar A)	12
Week 1: Wees waakzaam voor kwetsbaarheid	12
Week 2: Bereid de weg... Maak ruimte voor wie geen thuis heeft	16
Week 3: Gezonden om aan armen goed nieuws te brengen	20
Week 4: Zal er plaats zijn?	24
3. Extra's	28
3.1 Wie maar één viering per maand heeft	28
3.2 De collecte voor Welzijnszorg: 12 en 13 december 2026	28
3.3 Sfeervol vieren en inkleding	29
DEEL 3. BEZINNEN: AANBOD VOOR SCHOLEN, GROEPEN, INSTELLINGEN	33
1. Slim combineren van verschillende materialen	33
2. Liedjes over dak- en thuisloosheid	34
3. Campagnebezinning rond het beeld van The Homeless Jesus	36
DEEL 4. TEKSTENBOEKJE 'LAAT ONS EEN WEINIG VERDER GAAN'	39

Deel 1.

Wij zien je wel

1. Campagnetekst

Een dak boven je hoofd is een recht!

In Vlaanderen en Brussel bevinden zich net als Hassan, Marie, Aiden en Solange op de affiches, nog 21420 mensen in een situatie van dak- en thuisloosheid. Achter deze cijfers schuilt een diverse groep van gezinnen met kinderen, jongvolwassenen, ouderen, alleenstaande ouders, mensen met precair verblijfstatuut, ... Zij worden al te vaak bedolven onder een lading vooroordelen, alsof hun lot een gevolg is van persoonlijk falen. Welzijnszorg laat hen niet in de kou.

Dak- en thuisloosheid schendt mensenrechten

Dak- en thuisloosheid is een schending van fundamentele mensenrechten. Iedereen heeft recht op een menswaardig bestaan, op een veilige woning en op bescherming tegen armoede en uitsluiting. Wie op straat moet slapen, in een auto leeft of voortdurend van tijdelijke opvang naar tijdelijke opvang moet, ziet die rechten elke dag geschonden.

Dakloosheid raakt niet alleen aan het recht op huisvesting, maar ook aan het recht op gezondheid, water en sanitaire voorzieningen, gelijke behandeling en bescherming tegen onmenselijke of vernederende omstandigheden. In een welvarende samenleving mag niemand aan zijn lot worden overgelaten.

Dakloosheid is een gevolg van de wooncrisis

De groeiende wooncrisis duwt mensen richting dak- en thuisloosheid. Betaalbare woningen zijn schaars, wachtlijsten voor sociale woningen zijn lang en veel mensen besteden een onhoudbaar deel van hun inkomen aan wonen.

In zo'n woonmarkt hoeft er vaak niet veel te gebeuren om in de problemen te geraken. Wie een woning verliest, een zorgtraject verlaat, moet vluchten voor een onveilige thuissituatie of rondkomt met een laag inkomen, botst op een gesloten deur.

Toch wordt dakloosheid nog te vaak benaderd als een probleem dat uitsluitend opgelost moet worden met opvang, begeleiding en hulpverlening. Die ondersteuning is belangrijk en noodzakelijk, maar ze volstaat niet. Mensen hebben niet alleen nood aan begeleiding, ze hebben vooral nood aan een woning.

“Zonder deze hulp was ik op straat doodgegaan. Zij volgden me op, lieten niet los, gingen mee naar artsen en regelden mijn papieren, waardoor ik uiteindelijk een sociale woning kon krijgen en opnieuw ademruimte vond.”
Marie

Dakloosheid is te voorkomen én op te lossen

Dak- en thuisloosheid ontstaat niet zomaar. Ze is het resultaat van politieke keuzes en structurele tekortkomingen: een tekort aan betaalbare woningen, versnipperde hulpverlening, onvoldoende investeringen in geestelijke gezondheidszorg, gebrekkige crisishulp en een sociaal vangnet dat te veel mensen laat vallen.

Dat betekent ook dat oplossingen mogelijk zijn. Door fors te investeren in preventie kunnen we voorkomen dat mensen op straat terechtkomen. En wie vandaag dak- of thuisloos is, verdient niet nog meer obstakels, maar een snelle en duurzame weg naar een thuis.

Laten we stoppen met het bestrijden van mensen die dakloos zijn, en eindelijk dakloosheid zelf aanpakken.

Wat willen we veranderen? Geen dakloosheid meer!

Preventie staat voorop. We moeten alles op alles zetten om dakloosheid te voorkomen. Dat betekent investeren in voldoende betaalbare en sociale woningen, sterke inkomensbescherming, proactieve woonbegeleiding en gemakkelijke toegang tot hulpverlening voor iedereen die dat nodig heeft.

Voor wie toch dakloos raakt, zijn **duurzame woonoplossingen** essentieel. Een eigen woning biedt de stabiliteit en zekerheid die nodig zijn om opnieuw vooruit te kunnen.

Opvang blijft noodzakelijk voor mensen in acute nood. Daarom moet er altijd voldoende en **menswaardige opvang** zijn. Die opvang moet gericht zijn op een snelle doorstroom naar een eigen woning.

Kom samen met ons in actie! Laat mensen die dak- of thuisloos zijn weten dat we hen wél zien. Samen komen we op voor een echte aanpak van dakloosheid.

2. Vier affiches en vier verhalen

Mijn thuis kwijt, mijn dochter kwijt

Oorspronkelijk kom ik uit Tsjaad, maar ik heb de Belgische nationaliteit en woon al tien jaar in België. Waarvan de laatste vier jaar op straat. Ik slaap in een kleine tent. Bang om 's nachts alleen op straat te slapen, ben ik niet. De mannen in de mij omringende tenten, beschermen me. Ik heb niet vaak problemen, daarom blijf ik hier. Medewerkers kennen ons, ze weten wie hier slaapt. Dat geeft me een veilig gevoel. Vroeger woonde ik in een appartement in Namen, samen met mijn dochter van 12 en mijn zoon van 21. Toen ik eruit werd gezet, ging alles heel snel. Ik werd dakloos. De vader van mijn dochter, die ik heel haar leven alleen had opgevoed, ving haar op. Ik heb geprobeerd om haar terug te zien. Zeven keer ben ik naar de rechtbank geweest, maar een goede advocaat kon ik niet betalen. Mijn dochter ben ik kwijt. Ik weet niet hoe ze er nu uitziet of waar ze woont. Als ik informatie vraag bij justitie of politie, krijg ik geen antwoord. Dat is het allerzwaarste. Het enige waar ik me aan vasthoud, is dat er voor haar gezorgd wordt. Zonder adres heb je nergens recht op. Geen werk, geen uitkering. Ik drink niet, ik gebruik geen drugs en heb geen psychische problemen. Ik ben gewoon iemand die pech heeft gehad. Een paar maanden geleden kreeg ik een referentieadres. Daardoor kon ik Engelse les volgen. Maar dat is plots stopgezet. Niemand heeft me uitgelegd waarom.

Binnenkort heb ik opnieuw recht op een leefloon van ongeveer 1.200 euro. Maar een appartement vinden is bijna onmogelijk. De huurprijzen zijn te hoog en verhuurders willen niet aan mij verhuren. Wat ik nodig heb om opnieuw te kunnen beginnen? Een plek voor mezelf. Een plek voor mijn zoon, die nu tijdelijk bij mijn broer woont. En hopelijk ooit opnieuw een plek voor mijn dochter.

Solange, 42 jaar

Tot niemand me nog zag

Het was rond het jaar 2000 dat ik op straat ben beland, door een samenloop van omstandigheden. Na de scheiding van mijn partner dacht ik dat ik alles aankon, maar het tegendeel bleek waar. Alcohol en drugs kwamen in het spel. Geleidelijk aan keerden mensen zich van me af, ook familie wilde me niet meer helpen. Eigenlijk ben ik op straat terechtgekomen omdat ik niet meer wilde bestaan. Of toch zo min mogelijk. Ik wilde niet gezien worden, verdwijnen in de anonimiteit. Daarin ben ik in elk geval geslaagd. Alleen besepte ik toen niet hoe verschrikkelijk het is om niet gezien te worden. Of mijn dakloosheid vermeden had kunnen worden als ik sneller passende hulp had gekregen? Goh, ik weet niet of ik hulp zou hebben aanvaard. Ik belandde in een depressie, een bubbel die ik zelf had gecreëerd. Uiteindelijk kwam ik via een ex-dakloze man bij Puerto terecht. Zonder Puerto was ik op straat doodgegaan. Zij volgden me op, lieten niet los. Ze gingen mee naar artsen en ziekenhuizen, regelden mijn papieren, eigenlijk alles. Zo kon ik in 2013 mijn intrek nemen in een sociale woning. In het begin was ik bang dat mijn wooncontract niet verlengd zou worden en ik weer op straat zou belanden. Eenmaal dat in orde was, kon ik opgelucht ademen. Ik leerde opnieuw kijken met een open blik en nadenken over wat ik wilde doen. Nu ben ik niet meer bang om opnieuw dakloos te worden.

Wat ik zou willen zeggen aan mensen die dakloosheid nooit hebben meegemaakt? Praat met ons. Alleen zo kan je begrijpen dat het iedereen kan overkomen, uit welke sociale klasse ook. Praten met daklozen maakt je menselijker.

Marie, 37 jaar

Adres? Mijn auto

Ik woonde in een appartement dat eigendom was van het OCMW. Het was een toffe buurt waar ik me thuis voelde. Tot het OCMW besliste om de gebouwen een andere bestemming te geven. Alle bewoners moesten het appartement verlaten. Sinds 2023 zoek ik een woning, maar overall bots ik op een nee.

Mijn spullen bewaarde ik in een garagebox, waar alles beschimmeld geraakte. Nu heb ik niets meer behalve mijn auto. Zonder vast adres krijg ik bovendien geen parkeerkaart: de boetes die ik niet kan betalen, stapelen zich op.

Nu dool ik door de stad, van organisatie naar organisatie, voor wat koffie, soep en eten. Mijn leven is verwoest, mijn gezondheid kapot. De eenzaamheid is hard, door de stress ben ik mijn tanden kwijtgeraakt. Maar ik blijf erin geloven: eens ik een woning heb, komt alles goed.

Hassan, 56 jaar

Twee keer dakloos

Eigenlijk is dakloosheid mij twee keer overkomen. De eerste keer was ik een kind van een jaar of negen. Mijn vader had een drankprobleem. Al het geld ging naar alcohol. Er kwam geen eten meer op tafel, facturen werden niet betaald. Uiteindelijk werden we uit ons huis gezet. Een tijdlang konden we terecht bij een vriend van mijn vader, maar een thuis werd het nooit.

De tweede keer was op mijn achttiende. Ik ben thuis vertrokken omdat de situatie onleefbaar was. Ik woonde bij mijn vriendin, maar een stabiele oplossing was dat niet. Uiteindelijk kwam ik terecht in een jongerenopvang waar ik anderhalf jaar verbleef. Daar mocht ik niet langer blijven nadat ik de regels had overtreden, mijn eigen fout. Ongeveer tien maanden was ik daarna dakloos. Soms kon ik terecht in de nachtopvang, soms bij vrienden, maar er waren ook nachten dat ik nergens heen kon. Dan liep ik een hele nacht rond. Ik kom thuis al moeilijk tot rust, laat staan op een bank in een park. Later kon ik intrekken in een sociale woning. Een vriend die bij me inwoonde, mishandelde me jarenlang. Daardoor voelde ik me niet meer veilig in mijn eigen huis en zakte dieper weg. Gelukkig kreeg ik psychische begeleiding en later ook het aanbod om in De Achthoek te wonen. Daar heb ik nu een studio en word ik intensief begeleid.

Mijn hond is mijn redding geweest. Toen familie en vrienden er niet meer voor me waren, was zij er wel. Ze gaf me een reden om elke dag op te staan.

Aiden, 19 jaar

3. Voer campagne

3.1 Actie: Wij zien je wel

Elke dag stappen we voorbij mensen die geen veilige plek hebben om thuis te komen. Mensen die op straat leven, in tijdelijke opvang verblijven of voortdurend moeten zoeken naar een plek om te overnachten. We zien wel de plek waar ze slapen, de tent, auto of matras, maar kijken weg van de mens. Met onze campagne en deze actie maken we zichtbaar wat te vaak onzichtbaar blijft.

Doe mee met onze actie!

- Stap 1:** schrijf “Wij zien je wel” met stoepkrijt op de stoep voor je huis, school, vereniging, kerk of werkplek. Tip: wees creatief, je mag de boodschap ook op een andere manier zichtbaar maken.
- Stap 2:** maak een foto van jezelf, je gezin, je klas, collega's of medevrijwilligers bij de boodschap.
- Stap 3:** deel de foto op sociale media met de hastags #Samentegenarmoede en #WijZienJeWel en tag Welzijnszorg (@Welzijnszorg) zodat wij dit ook kunnen delen.
- Stap 4:** roep anderen op om ook deel te nemen aan onze actie. **Hoe meer foto's, hoe krachtiger het signaal!**

Met deze actie toon je dat je deel uitmaakt van een beweging die weigert weg te kijken van mensen in situaties van dak- en thuisloosheid. We tonen solidariteit met iedereen die vandaag geen thuis heeft en vragen beleidsmakers eindelijk een einde te maken aan dak- en thuisloosheid!

3.2 De campagne zichtbaar maken

Zichtbaarheid en herkenbaarheid, dat zijn de eerste en belangrijkste stappen in het voeren van campagne. Pas wanneer mensen weten wie we zijn en wat we willen, kunnen we de bal aan het rollen brengen.

- Hang affiches op en maak de leden, deelnemers of kerkgangers warm om dat thuis ook te doen.
- Is er ruimte voor een campagnehoekje dat heel de maand december kan blijven staan? Kleed in met affiches. Met de massafolder of de collecteomslag kan je korte info meegeven. Verdeel of verkoop de adventskalenders. Geef je campagnehoekje extra uitstraling met een adventskrans en/of de kaarsen van Welzijnszorg.
- Geef de campagne aandacht op jullie sociale media, in het ledenblad of op de lokale pagina's van Kerk & Leven. Onze facebookpagina, Instagram en de teksten in de adventskalender geven inspiratie voor korte berichten. Gebruik op sociale media zeker onze tag @welzijnszorg.

3.3. De solidariteit verbreden

Naast de collecte in de kerk zijn er nog heel wat mogelijkheden om geld in te zamelen. Op de website vind je meer informatie. We zetten er enkele in de kijker die goed aansluiten bij vieringen of groepsactiviteiten.

→ **Verkoop kaarsen.**

Kaarsen zijn erg populair deze tijd van het jaar. Onze set van vier is daarbij zeer geschikt om een adventskrans mee te maken. De kaarsen van Welzijnszorg worden gemaakt door De Vlaspit, een sociaal-economie project in Scherpenheuvel.

Bestel de kaarsen via www.welzijnszorg.be/webshop

→ **Organiseer een Soep op de stoep**

Een lekker kopje verse soep. Waar krijgt een mens het warmer van? Organiseer een Soep op de stoep-actie en vraag deelnemers, leden of kerkgangers een vrije bijdrage in ruil voor een beker van jouw overheerlijke en zelfgemaakte soep. Want ook met één pot soep maken jullie mee het verschil! Maak plannen en registreer je actie. Wij sturen een gratis Soep op de stoep pakket. Maak een toffe foto van je actie en deel die zeker via jullie (sociale) media. Gebruik zeker de tag [@Welzijnszorg](https://twitter.com/Welzijnszorg).

De opbrengst van de soep-actie wordt apart gestort op rekening BE21 0000 0000 0303 met vermelding van de gestructureerde mededeling die je vindt in het promopakket. Meer info en registreren:

www.welzijnszorg.be/acties

→ **Bak SolidariteitsWafels**

Bak heerlijke wafels en vraag een vrije bijdrage in ruil voor een smakelijke traktatie. Een win-win voor iedereen! Ontdek alle tips en recepten op onze website en maak van jouw wafelbak een groot succes. Registreer je actie en je krijgt van ons een gratis promopakket met o.a. kleurrijke wafelpapiertjes.

De opbrengst van de wafelactie wordt apart gestort op rekening BE21 0000 0000 0303 met vermelding van de gestructureerde mededeling die je vindt in het promopakket. Meer info en registreren:

www.welzijnszorg.be/acties

Deel 2.

Vieren: aanbod voor de vier adventsvieringen

1. Algemene info voor de vier adventsvieringen

In de onderstaande vieringen zijn drie invalshoeken belangrijk. De eerste is natuurlijk de advent. Deze sterke tijd van het jaar is een periode van **belofte en oproep**. De lezingen doen ons hoopvol uitkijken naar een betere wereld maar tegelijk horen we ook een sterke aansporing: de betere wereld zal er maar komen als we ook zelf de handen uit de mouwen steken. Bij het begin van elke viering maken we even tijd voor de adventskrans met de lichtritus en het lichtlied.

Een tweede invalshoek is de campagne van Welzijnszorg. Al meer dan 50 jaar is zij het antwoord op de vraag om de roep naar gerechtigheid en solidariteit in de advent concreet gestalte te geven. De campagne is een uitgelezen manier om ons tijdens de advent niet te verliezen in mooie woorden alleen, maar ook de stap te zetten naar de dagelijkse realiteit van het leven van kwetsbare mensen. Met de slogan **'Wij zien je wel'** vragen we dit jaar aandacht voor dak- en thuisloosheid. Het kind in de kribbe of het beeld van de Homeless Jesus (verder in de brochure) maken de link tussen de campagne en de advent nog vanzelfsprekender. De eerste, tweede en vierde zondag brengen we de campagne kort ter sprake. De derde zondag, traditioneel Welzijnszorgzondag, staan we uitgebreider stil bij het thema van dak- en thuisloosheid. We rekenen zeker op het enthousiasme en de betrokkenheid van de voorganger om de broodnodige collecte warm aan te bevelen.

Tenslotte hebben we ons dit jaar ook laten inspireren door de apostolische brief 'Dilexi te' waarin paus Leo XIV alle gelovigen oproept om de armoedeproblematiek ter harte te nemen. Hij is zeer kritisch ten opzichte van onze wereld waar het steeds meer draait om bezit, snelheid en zelfbehoud en hij wijst erop dat de liefde voor de armen de essentie is van ons christelijk geloof. Wie de armen vergeet, verliest het evangelie zelf.

Zijn aansporing sluit naadloos aan bij de oproep van de advent en de missie van Welzijnszorg. We gebruiken zijn duidelijke en wervende woorden graag om in de hoofden en de harten van de mensen iets in beweging te brengen. We willen iedereen uitdagen om kritisch stil te staan bij het eigen denken en om oprecht anders te kijken naar mensen aan de rand van onze samenleving. We hopen dat arme mensen, wanneer ze christenen ontmoeten, mogen voelen wat de woorden van Jezus nu nog kunnen betekenen: **'Ik heb u liefgehad'**. We selecteerden vier sterke fragmenten en geven ze als suggestie voor de bezinning na de communie.

We denken dat we met deze drie invalshoeken rijke en aantrekkelijke viering hebben uitgewerkt. We hopen dat ze jou en je geloofsgemeenschap ook kunnen beroeren.

2. Eucharistie- of gebedsvieringen (liturgisch A-jaar)

Zondag
29
november

**Eerste zondag
van de advent**

**‘Wees
waakzaam voor
kwetsbaarheid’**

Begroeting en openingswoord

Van harte welkom op deze eerste zondag van het nieuwe kerkelijk jaar.

We zijn hier samen in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.

De advent is een tijd van hopen en verwachten. We worden uitgenodigd om op weg te gaan en ons voor te bereiden opdat Christus een plaats krijgt op deze aarde. De visioenen waarnaar we uitzien worden immers makkelijk weggedrukt door de drukte van de dag en de actualiteit die ons overspoelt. Niet alleen veraf, ook dichtbij lijken de visioenen over een rechtvaardige wereld zo ver weg. Welzijnszorg vraagt daar elk jaar aandacht voor, dit jaar in het bijzonder voor dak- en thuisloosheid.

*Suggestie voor wie schermen heeft in de kerk:
toon hier het filmpje Yassin of Diego. (meer info
vind je verder)*

Vandaag roepen de lezingen ons op niet weg te deemsteren in moedeloosheid. Wees waakzaam want Jezus komt ons tegemoet in de kwetsbaarheid van elke medemens.

Lichtritus en lichtlied

Soms lijkt het wel alsof duisternis ons overal omringt. Elke kaars op de adventskrans herinnert ons eraan dat duisternis nooit het laatste woord heeft. Jezus bracht ons een boodschap van liefde: ondanks alle tegenkantingen is Hij licht in het leven van zovele mensen. In deze advent roept God ons op om waakzaam te blijven zodat wij zelf ook van dat licht laten schijnen op ons doen en laten.

Aansteken van de kaars

Lied: Licht dat ons aanstoot in de morgen,
ZJ 825, strofe 1

Gebod om ontferming

Waakzaam zijn voor kwetsbaarheid, voor gebeurtenissen die ongemerkt voorbij glijden en toch zoveel onrechtvaardigheid meedragen: bidden we God om ontferming over onze kleinheid.

Heer,
het is makkelijk zwijgen en te denken ‘Ik ben te klein om een verschil te maken.’
U hebt altijd gekozen voor wie geen stem heeft in de maatschappij.
Heer, ontferm U over ons.

Christus,
het is verleidelijk om niks te doen en te denken ‘Alle hulp is slechts een druppel op een hete plaat.’
U bent nooit gestopt met op te komen voor wie hulp nodig heeft.
Christus, ontferm U over ons.

Heer,
het is eenvoudiger om moedeloos langs de kant te gaan zitten.

U bent telkens weer op weg gegaan om onrecht aan te kaarten.
Heer, ontferm U over ons.

Moge de goede God zich over onze kleinheid ontfermen,
ons tekortkomen helen
en in ons hart het verlangen wekken naar Jezus' komst.
Amen.

Openingsgebed

God, onnoembaar en tegelijk zo nabij,
bij het begin van de advent bidden wij U:
zegen ons tot ommekeer.
Wees troost en uitdaging,
stoot ons aan met het licht van uw Woord.
Maak onze ogen en oren waakzaam
voor wat er om ons heen gebeurt.
Versterk uw visioen van vrede,
roep ons weg uit elke vorm van moedeloosheid
of passiviteit
en verhoog onze inzet voor mensen in nood.
Wij vragen het U voor vandaag en alle komende dagen.
Amen.

Lezingen

- Jesaja 63, 16b-17. 19b; 64, 3b-7
- 1 Korintiërs 1, 3-9
- Marcus 13, 33-37

Suggesties voor homilie

Eerste lezing
De profeet Jesaja bidt vanuit zijn ballingschap, ver van huis, tot God: 'God, Gij hebt uw gelaat van ons afgewend.' Is dat niet het ergste wat kan gebeuren, dat je het gevoel krijgt dat de ander niet meer naar mij kijkt? Ik besta niet meer voor hem of haar? Nochtans is het niet God die veranderd is: wij zijn van Gods wegen

afgedwaald. Wie zijn medemens niet ziet staan, loopt God voorbij en krijgt het gevoel 'God kijkt niet meer naar mij'. En toch blijft de profeet hopen. Hij bidt tot God met een van de kortste maar mooiste gebeden uit de Bijbel: 'Wij zijn de klei, Gij zijt de boetseerder...' Kan je een groter vertrouwen uitdrukken?

Tweede lezing

Met de dankzegging in de tweede lezing benadrukt Paulus zijn verbondenheid met de ontvangers van de brief door het uitspreken van een lofprijzing waarin Gods genade en ontferming worden benoemd. Deze eigenschappen van God zijn heel herkenbaar in de Psalmen en ook vaak in de Joodse liturgie. Een duidelijke verwijzing naar de Joodse traditie waarin de eerste christenen leefden! 'God die ons altijd troost' is een beeld van God dat eveneens teruggaat op de Joodse traditie.

Evangelie

Wees waakzaam... Deze dagen wordt de waakzaamheid vooral door angst ingevuld. We moeten waakzaam zijn voor inbrekers, voor phishing, voor bedriegers, voor verdachte vreemdelingen in de buurt, zelfs voor vluchtelingen die de oversteek naar Groot-Brittannië willen maken. Da's natuurlijk niet waartoe het evangelie ons vandaag oproept. 'De Heer' in deze parabel staat symbool voor Christus die ooit zal terugkeren om te oordelen over levenden en doden, zo blijkt uit de parabel. Maar onze advent is een tijd van verwachting, niet aangescherpt door vrees, want onze verwachting is ingegeven door de hoop op het gunstige moment om zelf ons steentje bij te dragen tot het Rijk Gods waarover Jezus zo vaak heeft gesproken.

Marcus: 'Niemand weet...' Dit is geen afwijzing van een apocalyptische gedachtegang maar een extra reden om op te passen. Joodse teksten uit deze en latere tijd stellen dat de identiteit van de messias en de tijd van zijn komst tot het einde toe verborgen zullen blijven.

Paulus beschrijft niet hoe de Heer naar ons toekomt. Waar is Hij te vinden? Vorige zondag hoorden wij al hoe heel dicht Hij bij ons staat: 'Ik was ziek en je bent mij komen bezoeken...' De Heer vinden is dus niet moeilijk, als we maar waakzaam blijven voor medemensen in nood. Dak- en thuisloosheid is zo een vorm van nood die onder de radar blijft. Tijdens de volgende weken zullen we hierover meer te horen krijgen, maar de oproep in het evangelie is duidelijk: laat je niet in slaap wiegen, wees ook hiervoor waakzaam, laat het gunstige moment niet ongemerkt aan jullie voorbijgaan, want Christus komt onaangekondigd tot ons in medemensen in nood!

Voorbede

God spoort ons aan om waakzaam te zijn voor kwetsbaarheid.
Dat willen we zijn en daarom bidden we vol vertrouwen.

Voor iedereen die zorg draagt voor onze samenleving:
dat ze in elke medemens iets van God mogen blijven ontdekken.
Laat ons bidden...

Voor iedereen die rebels is in het spoor van Jezus:
dat zij doorheen hun inzet kracht blijven vinden om mee te bouwen aan het Rijk Gods.
Laat ons bidden...

Voor iedereen die moedeloos of passief is geworden op hun weg door het leven:
dat het licht van de advent hen de weg toont naar de kansen en uitdagingen op hun levensweg.
Laat ons bidden...

Voor iedereen die leiding geeft aan mensen:
dat zij altijd een zichtbaar teken mogen zijn van Gods liefde en gerechtigheid.
Laat ons bidden...

Voor deze gemeenschap die wil meebouwen aan Gods Rijk van liefde:
dat het voorbeeld van Jezus ons mag blijven begeistere om nooit op te geven.
Laat ons bidden...

God, onnoembaar en tegelijk zo nabij,
maak ons waakzaam zodat we tegen de komst van de Heer
ons hart tot een gastvrije thuis hebben omgevormd.
Amen.

Bezinning na de communie

We lezen een fragment uit Dilexi te, de apostolische brief van Paus Leo XIV over de liefde voor de armen. Hij roept ons op om onze waakzaamheid in de strijd tegen armoede niet te laten verslappen. (art. 12)

De toestand van de armen is een noodkreet die, in de geschiedenis van de mensheid, voortdurend een beroep doet op ons leven, onze samenlevingen, onze politieke en economische systemen en, in het bijzonder, op de Kerk. Op het geschonden gelaat van de armen zien we het lijden van de onschuldigen gegrift, en daarin herkennen we het lijden van Christus zelf. (*Dilexi te*, art. 9)

Al vanaf zijn komst in de wereld ervoer Jezus de harde realiteit van afwijzing. De evangelist Lucas, die de aankomst van Jozef en de hoogzwangere Maria in Betlehem beschrijft, merkt met bitterheid op dat er voor hen geen plaats was in het gastenverblijf. Jezus werd in eenvoudige omstandigheden geboren; als pasgeborene werd Hij in een kribbe gelegd; en al heel snel vluchtten zijn ouders naar Egypte om Hem van de dood te redden. Aan het begin van zijn openbaar leven werd Hij uit Nazareth verdreven, nadat Hij in de synagoge had verkondigd dat in Hem het genadejaar in vervulling was gegaan; een vreugdevolle boodschap voor de armen. (*Dilexi te*, art. 19)

Gebied na de communie

God onnoembaar en tegelijk zo nabij,
wij danken U voor de belofte van uw komst.
Wij bidden U,
kom in ons midden wonen en zet ons aan tot
handelen
opdat de wereld nieuw mag worden
in deze adventstijd, uw toekomst tegemoet.
Amen.

Zending en zegen

We hebben de advent ingezet, op zoek naar
nieuwe geboorte,
luisterend naar de oproep om waakzaam te zijn
voor kwetsbaarheid,
dit jaar in het bijzonder voor dak- en thuislozen.
Laten we met die boodschap van hieruit op weg
gaan.
Moge God ons daarbij vergezellen met zijn zegen:
in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.
Amen.

Graag extra campagne-input voor de viering?

Je kan deze viering koppelen aan de
affiche van Solange (tent). Haar verhaal
vind je vooraan in deze brochure.

De filmpjes van Yassin en Diego sluiten
ook mooi aan bij het thema van deze
viering. Je vindt ze op de website
www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie of op het
YouTubekanaal van Welzijnszorg.

Solange, 42 jaar

Zondag
6
december

Tweede zondag van de advent

**‘Bereid de weg...
Maak ruimte
voor wie geen
thuis heeft’**

Begroeting en openingswoord

Welkom. In deze tweede zondag van de advent worden we opgeroepen om de weg van de Heer te bereiden. De profeet Jesaja spreekt woorden van troost: God komt naar ons toe, Hij laat zijn volk niet los. In het evangelie roept Johannes de Doper ons op tot bekering: maak de weg recht, maak ruimte voor de Heer.

Wachten op God is geen passief afwachten. Het is hoopvol en actief uitzien: een houding waarin we nu al proberen te leven naar Gods toekomst. Daarom mogen we dit jaar met Welzijnszorg denken aan mensen voor wie die toekomst ver weg lijkt: dak- en thuislozen, mensen zonder zekerheid, zonder plaats waar ze zich veilig voelen.

Laten we ons hart openen voor Gods komst en voor elkaar.

In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Lichtritus en lichtlied

Soms lijkt het wel alsof duisternis ons overal omringt. Elke kaars op de adventskrans herinnert ons eraan dat duisternis nooit het laatste woord heeft. Jezus bracht ons een boodschap van liefde: ondanks alle tegenkanten is Hij licht in het leven van zovele mensen. In deze advent roept God ons op om niet langer passief af te wachten maar actief op zoek te gaan naar wat zwak en kwetsbaar is. Zo kunnen wij zelf ook van dat licht laten schijnen op ons doen en laten.

Aansteken van de kaars

Lied: Licht dat ons aanstoot in de morgen, ZJ 825, strofe 2.

Gebied om ontferming

In deze adventstijd mogen wij groeien in hoop en vertrouwen. Daarom vragen wij Gods ontferming en kracht om zijn weg te gaan.

Heer Jezus,
Gij roept ons om uw weg te bereiden
en leert ons stap voor stap hoe wij dat kunnen doen.
Heer, ontferm U over ons.

Christus,
Gij komt naar ons toe met troost en hoop,
opdat ook wij mensen nabij zouden zijn, vooral
wie geen thuis of houvast hebben.
Christus, ontferm U over ons.
Heer Jezus,
Gij nodigt ons uit om te leven in hoop
en mee te bouwen aan een meer rechtvaardige wereld,
omdat wij ons vaak machteloos voelen.
Heer, ontferm U over ons.
Moge God zich over ons ontfermen, onze tekortkomingen dragen en ons begeleiden naar nieuw leven. Amen.

Openingsgebed

God van hoop en toekomst,
U komt naar ons toe met woorden van troost en nabijheid.
Open ons hart om uw weg te gaan
en ruimte te maken voor U in ons leven.
Leer ons uitzien naar uw komst
met een levend verlangen dat zichtbaar wordt in wat wij doen.
Open onze ogen voor mensen in nood,
en maak ons tot mensen die hoop brengen.
Door Christus, onze Heer.
Amen.

Lezingen

- Jesaja 40, 1-5. 9-11
- 2 Petrus 3, 8-14
- Marcus 1, 1-8

Suggesties voor homilie

De eerste lezing uit Jesaja klinkt krachtig en hoopvol: "Bereid de weg van de Heer, baan een weg door de woestijn." Maar misschien roept die tekst ook vragen op. Want hoe maak je een weg in een wereld die soms zo vastgelopen lijkt? Hoe "verhef je je stem met kracht" als je het gevoel hebt dat er toch niet geluisterd wordt? Misschien herkennen sommige toehoorders zich eerder in het eerste deel van de tekst: "Laat elke vallei..." alsof het vooral iets is dat moet gebeuren, buiten ons om. Maar plots kantelt de tekst: "Beklim de berg, verhef uw stem!" Het wordt persoonlijker, directer. Het is niet langer iets om naar te kijken, maar een oproep om zelf in beweging te komen. Deze eerste lezing gaat niet over grote macht of indrukwekkende daden. Integendeel. Het beeld dat volgt, is dat van een herder die zorg draagt voor zijn kudde, die de lammeren op de arm neemt. Wat zwak is, wat kwetsbaar is, krijgt bijzondere aandacht. Gods kracht toont zich niet in heersen, maar in nabijheid en zorg. Liefde wordt de maatstaf. Misschien zien we dat ook

dichterbij dan we denken. Mensen van Samana die zieken en eenzame mensen bezoeken. Vrijwilligers die tijd maken voor iemand die zich vergeten voelt. Mensen die helpen om iemand een onderdak te geven of vluchtelingen begeleiden doorheen een ingewikkelde papiermolen. Het zijn allemaal kleine, soms verborgen manieren van zorg dragen, van aanwezig zijn met liefde, geduld en aandacht. Misschien mogen wij onszelf vandaag ook de vraag stellen: hoe draag ik zorg voor anderen? Hoe kunnen wij als gemeenschap mensen nabij zijn die kwetsbaar zijn of alleen staan?

In de tweede lezing uit de Tweede brief van Petrus wordt dat nog verdiept: God heeft geduld. Hij wil niet dat iemand verloren gaat. Dat is een opvallende gedachte in een wereld waar snel geoordeeld wordt. Geen "eigen schuld, dikke bult", maar een God die blijft wachten, die kansen blijft geven. Dat betekent ook voor ons iets. Het hoeft niet allemaal al in orde te zijn. Maar we worden wel uitgenodigd om op weg te gaan. Misschien kijken ook wij soms weg wanneer iemand hulp nodig heeft. Misschien vinden we het moeilijk om tijd vrij te maken, of weten we niet goed wat we kunnen doen. Toch blijft God geduldig met mensen. Hij geeft kansen. En misschien worden ook wij uitgenodigd om wat geduldiger te zijn met elkaar, om mensen niet te snel af te schrijven. Is geduld een gave die wij bezitten? Geven wij anderen voldoende kansen? Durven wij geloven dat mensen opnieuw kunnen beginnen?

En dan is er het evangelie met Johannes de Doper. Ook hij staat niet langs de kant. Hij gaat naar de mensen toe, roept hen op, biedt een nieuwe kans. Bekering is hier geen veroordeling, maar de mogelijkheid om opnieuw te beginnen. Opvallend is dat God altijd via mensen werkt. Via profeten, via Johannes... en vandaag via ons. De vraag is dus niet alleen: "Wanneer komt God?" Maar ook: "Waar maken wij de weg vrij?" Dat hoeft niet altijd groots te zijn. Soms is het klein, nauwelijks zichtbaar. Een gebaar, een woord, een aanwezigheid. Maar precies daar krijgt geloof

handen en voeten. Want, zoals het ook in de pauselijke brief *Dilexi te* klinkt: “geloof zonder daden blijft leeg”.

In deze adventstijd worden we daar ook concreet toe uitgenodigd. Welzijnszorg vraagt aandacht voor dak- en thuislozen. Misschien zijn zij vandaag wel die “lammeren” uit de eerste lezing: kwetsbaar, afhankelijk van zorg en nabijheid. Hoe kunnen wij als gemeenschap iets betekenen voor mensen zonder thuis? Hoe kan die oproep om zorg te dragen voor de “lammeren” vandaag concreet worden? Misschien begint het niet met grote oplossingen, maar met kleine stappen: mensen zien staan, tijd maken, luisteren, delen. Advent is dan niet alleen wachten op God die komt. Het is ook beginnen met de weg te bereiden door zelf hoop, ruimte en menselijkheid te brengen. Misschien is dat wel de eenvoudigste en tegelijk de moeilijkste opdracht: niet blijven kijken, maar op weg gaan.

Voorbede

Bidden wij tot God die naar ons toekomt.

Voor de Kerk, dat zij een weg bereidt voor de Heer
door mensen nabij te zijn en hoop te verkondigen,
Laat ons bidden...

Voor onze wereld, dat er meer ruimte komt voor gerechtigheid en vrede.
Laat ons bidden...

Voor mensen zonder thuis,
voor wie leven in onzekerheid en kwetsbaarheid,
dat zij steun en warmte mogen vinden.
Laat ons bidden...

Voor onszelf en onze gemeenschap,
dat wij ons laten raken door Gods oproep
en concreet proberen goed te doen voor elkaar.
Laat ons bidden...

God, U weet wat leeft in ons hart en Gij blijft mensen nabij. Versterk ons in deze adventstijd om de weg van uw Zoon te bereiden met woorden en daden van liefde.
Amen.

Bezinning na de communie

We lezen een fragment uit Dilexi te, de apostolische brief van Paus Leo XIV over de liefde voor de armen. Hij roept ons op om de armoedeproblematiek ter harte te nemen en ons geloof te herlezen in het licht van de armen.

God heeft een voorkeursliefde voor de armen. De woorden van hoop en bevrijding van de Heer zijn allereerst tot hen gericht; zodat niemand – hoe arm of zwak ook – zich verlaten hoeft te voelen. Wil de kerk werkelijk van Christus zijn, dan moet zij de Kerk van de zaligsprekingen zijn. Zij moet ruimte maken voor de kleinen, arm onder de armen leven en een plek zijn waar de armen een ereplaats krijgen.
Dilexi te, art. 21

Gebied na de communie

God van hoop en leven,
wij danken U voor dit samenzijn
rond uw Woord en uw tafel.
Gij roept ons om de weg voor U te bereiden,
niet alleen met woorden,
maar ook met kleine daden van zorg en verbondenheid.
Blijf ons nabij wanneer wij zoeken naar de juiste weg.
Geef ons de moed om hoop te brengen
waar mensen ontmoedigd zijn,
om warmte te delen met wie zich alleen voelen,
en om aandacht te hebben voor wie geen thuis hebben.
Laat uw droom van vrede en gerechtigheid
groeien onder ons,
vandaag en alle dagen.
Door Christus, onze Heer.
Amen.

Zending en zegen

Laten wij van hier weggaan als mensen die durven uitzien naar Gods toekomst. Mogen wij onderweg tekens van hoop herkennen en zelf voor anderen steeds meer een teken van hoop zijn.

Moge God ons zegenen met zijn vrede, ons vervullen van hoop en ons begeleiden op onze weg: de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Graag extra campagne-input voor de viering?

Je kan deze viering koppelen aan de affiche van Marie (matras en slaapzak). Haar verhaal vind je vooraan in deze brochure.

Het filmpje van Mondiale Werken regio Lier sluit mooi aan bij het thema van deze viering. Je vindt het op de website www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie of op het YouTube kanaal van Welzijnszorg.

Marie, 37 jaar

Zondag
13
december

Derde zondag van de advent

‘Gezonden om aan armen goed nieuws te brengen’

Begroeting en openingswoord

Welkom in deze viering op de derde zondag van de advent, naar goede gewoonte de campagnezondag van Welzijnszorg, de beweging die strijdt tegen armoede in onze samenleving.

Dit jaar brengen ze een confronterende boodschap, nl. deze nacht slapen in Vlaanderen 20.363 mensen in een park, een station, een nachtopvang, bij vrienden...

Meer dan 20.000 mensen in Vlaanderen weten 's morgens niet waar ze 's avonds kunnen slapen. We noemen ze daklozen, thuislozen. Uiteenlopende redenen zijn hiervan de oorzaak.

Vanaf deze week plaatsen we in vele huiskamers, en ook hier in de kerk, de kerststal. En laat dat nu juist de plaats zijn waar Jezus geboren werd, omdat er voor zijn ouders geen andere slaapplek te vinden was. "Voor jullie is hier geen plaats" kregen Maria en Jozef te horen in Bethlehem, ver van hun vertrouwde Nazareth.

Paus Leo XIV schrijft in zijn eerste apostolische brief: "De armen hebben een bijzondere plaats in het hart van God." (*Dilexi te, art. 17*)

Laten we ons hart openen voor onze God die zichtbaar wordt in al wie arm en kwetsbaar is,

doen we het samen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Lichtritus en lichtlied

Soms lijkt het wel alsof duisternis ons overal omringt. Elke kaars op de adventskrans herinnert ons eraan dat duisternis nooit het laatste woord heeft. Jezus bracht ons een boodschap van liefde: ondanks alle tegenkantingen is Hij licht in het leven van zovele mensen.

In deze advent roept God ons op om in ons hart plaats te maken voor wie arm of kwetsbaar is. Zo kunnen wij zelf ook van dat licht laten schijnen op ons doen en laten.

Aansteken van de kaars

Lied: Licht dat ons aanstoot in de morgen,
ZJ 825, strofe 3.

Gebed om ontferming

Wie arm is en kwetsbaar, zijn de lievelingen van God, schrijft paus Leo in zijn apostolische brief. Vandaag denken we in het bijzonder aan wie op materieel vlak arm is en financieel in een kwetsbare situatie leeft. Als gelovigen weten we ons allemaal op de één of andere wijze arm, broos, kwetsbaar. Bidden we om Gods ontferming.

Heer, U die zichtbaar wordt in al wie arm en kwetsbaar is,
ontferm U over ons.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, U die zich vereenzelvigt met de kleinsten in onze samenleving,
ontferm U over ons.
Christus, ontferm U over ons.

Heer, U die ons oproept tot engagement voor wie in nood verkeert,
ontferm U over ons.
Heer, ontferm U over ons.

Moge de algoede God zich over ons ontfermen,
onze onmacht en beperktheden zien,
ons hieruit optillen en brengen tot gelukkig
makend leven voor altijd.
Amen.

Openingsgebed

God, bondgenoot van wie arm en kwetsbaar is,
U hebt oog voor iedereen.
In deze adventstijd horen wij uw oproep
ons in te zetten voor mensen die het moeilijk
hebben in onze samenleving.
Maak ons, zo vragen wij,
creatief in het zoeken wat dit voor ieder van ons
kan betekenen.
Geef ons de moed,
om elk met de eigen mogelijkheden daadwerkelijk
iets te doen,
opdat uw koninkrijk van vrede en gerechtigheid
dichterbij kan komen,
in deze adventstijd en alle dagen van ons leven.
Amen.

Lezingen

- Jesaja 61, 1-2a. 10-11
- 1 Tessalonicenzen 5, 16-24
- Johannes 1, 6-8. 19-28

Suggesties voor homilie

Ergens in Vlaanderen, een armoedeorganisatie, een
gewone woensdagmorgen. De vrijwilliger belt Olivia
op. Olivia heeft een moeilijke jeugd in de pleegzorg
achter de rug.

Met haar doorzetting en de goede begeleiding
beëindigde ze haar beroepsopleiding. Olivia ging
werken in een maatwerkbedrijf waar ze Thomas
ontmoette.

Tot over hun oren verliefd, maar zo broos om op
eigen benen te staan. Het koppel trekt in bij de
ouders van Thomas – Olivia verwacht een tweeling.
Olivia wil de kinderen de liefdevolle thuis geven die
zij heeft gemist. Maar Thomas heeft het heel erg

moeilijk met de verantwoordelijkheid nu ook vader
te zijn. De relatie tussen Olivia en Thomas verzuurt.
Samenwonen lukt niet meer. De kinderen bij de
grootouders achterlaten is niet mogelijk. Waar kan
Olivia met haar twee kinderen terecht? Ze klopte
aan bij de armoedeorganisatie. De vrijwilligster kan
haar vandaag het goede nieuws brengen: we hebben
een doorgangswoning voor jou en je kinderen. Je
kan er zes maanden blijven en ondertussen wat rust
vinden, aangepaste begeleiding opstarten, uitkijken
naar een definitieve woning.

Stille vreugde aan de andere kant van de lijn...

In de eerste lezing klonken de woorden van Jesaja:
“De geest van God, de Heer, rust op mij, want de
Heer heeft mij gezalfd. Om aan de armen goed
nieuws te brengen heeft Hij mij gezonden, om aan
verslagen harten hoop te bieden.”

Jezus herhaalde deze woorden in zijn thuisstad
Nazareth. Paus Leo XIV schrijft in zijn apostolische
brief bij deze woorden van Jezus: “Jezus komt in het
hier en nu van de geschiedenis Gods liefdevolle
nabijheid brengen: een daadwerkelijke bevrijding
voor wie gevangen zit in het kwaad, voor de zwakken
en de armen.” (Dilexi te, art. 21)

De vrijwilliger van de armoedeorganisatie voelt de
vreugde die Jesaja beschrijft. Vrijwilligerswerk geeft
grote vreugde.

Dylan stapt een armoedeorganisatie binnen. Hij
vertelt zijn verhaal. Als student ontspoorde hij, foute
vrienden en verkeerde mensen in vertrouwen ge-
nomen. Studies niet afgemaakt, het vertrouwen van
zijn ouders verloren, schulden opgebouwd, tot zelfs
zes maanden een gevangenisstraf uitgezeten. En nu
terug vrij, zonder werk, zonder huis, zonder perspec-
tief, bang om de foute vrienden terug te ontmoeten.
Kan de armoedeorganisatie hem helpen? Het OCMW
helpt Dylan om administratief alles in orde te bren-
gen, een leefloon te ontvangen. Dylan zoekt naast
huisvesting ook een zinvolle invulling van zijn dagen.
Rondslechteren in de stad geeft alleen maar kansen
om terug in het oude patroon te vallen. Dylan krijgt
de kans om in de armoedeorganisatie vrijwilliger
te worden, hij krijgt een studio aangeboden, enkele
maanden later kan hij in de groendienst van de stad
beginnen werken... Zaadjes worden gezaaid, met een

klein hartje, met voorzichtige hoop... maar het zaad ontkiemt en groeit. Dylan kan opnieuw rechtop staan, nog wat broos en onzeker weliswaar, maar rechtop.

De minsten in onze samenleving, kennen we hen? In onze samenleving zijn er organisaties die de mensen die arm zijn, dakloos en thuisloos van dichtbij kennen. Zij voelen zich vaak als Johannes de Doper: roepend in de woestijn. Maak recht de weg van de Heer. De woestijn is dan onze samenleving waar te veel mensen op straat moeten overnachten, waar huishuur te duur is, waar huisjesmelkers enkel uit zijn op eigen gewin. "Maak recht de weg van de Heer, want midden onder u staat Hij, die gij niet kent." Jezus laat zich zien in de arme, in de kwetsbare, in de dakloze...

Mijn ziel prijst en looft de Heer, zingt Maria in haar Magnificat, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan. Doof de Geest niet uit, hoorden we in de tweede lezing. Paus Leo XIV schrijft in zijn apostolische brief: "Laten we nadenken over onze relatie met de minsten in de samenleving, en over hun fundamentele plaats in het volk van God." (Dilexi te, art. 23)

Vandaag, op deze derde zondag van de advent, Welzijnszorgzondag, horen wij de stem van de roepende in de woestijn. Laat ieder van ons antwoorden op deze oproep en doen wat in onze mogelijkheden ligt. Heel concreet kunnen we vandaag tijdens de collecte de campagne van Welzijnszorg steunen. Hiermee geven we financiële ademruimte aan armoedeorganisaties die mensen zoals Olivia en Dylan proberen te helpen. We versterken ook het politieke en educatieve werk van Welzijnszorg zelf. Zo geven we een duidelijk signaal wat voor ons de kern van ons christen-zijn is: de liefde voor de armen. Het blijft niet bij mooie woorden maar wordt zichtbaar in onze tekenen van solidariteit.

Met ons engagement zaaien we samen de vreugde van de gerechtigheid... Zo moge het zijn.

In deze homilie schetsen we twee ervaringsverhalen en de werking van een armoede-organisatie. Je kan ook een organisatie uit de buurt voorstellen. Dat maakt de boodschap nog concreter. Verder in deze brochure vind je meer tips over ervaringsverhalen van mensen die dagelijks strijden tegen armoede.

Voorbede

Brengen we onze beden tot bij God naar wie wij verlangen.

God, Jezus zei ons: armen zullen er altijd zijn. Geef, zo bidden wij, dat wij oog en hart hebben voor wie weerloos en kwetsbaar in ons midden leven.

Mogen wij zo goed als God voor hen zijn.
Laat ons bidden...

God, doorheen Jezus roept U ons op ons te engageren voor de meest kwetsbaren in ons midden.

Wij bidden voor de vrijwilligers van ... (naam van armoedeorganisatie uit homilie) en Welzijnszorg. Mogen zij volhouden in hun engagement en het verschil kunnen maken voor de mensen die beroep op hen doen.
Laat ons bidden...

God, Johannes de Doper noemt zich de roepende in de woestijn.

Bidden wij voor allen die op vandaag, zoals Johannes de Doper, roepen in de woestijn van onze samenleving. Mogen zij de moed niet opgeven, moge hun stem zo luid klinken dat er werkelijk iets kan veranderen en de wereld beter wordt voor wie arm, kwetsbaar en weerloos is.
Laat ons bidden...

God, ook voor Jezus was er bij zijn geboorte geen plaats in de herberg.

Bidden wij voor wie vandaag dak- en thuisloos zijn. Mogen wij ons hart openen om deze mensen met ruime barmhartigheid een plaats te geven in onze samenleving.
Laat ons bidden...

God, die ons nabij komt in wie arm en kwetsbaar is, U hebt oog voor iedereen. Hoor onze beden, zie onze bereidheid tot engagement. Help ons waar te maken wat we vandaag voelen in ons hart, solidariteit en barmhartigheid met mensen in

nood. We vragen het U, samen met Jezus, uw Zoon, ons Voorbeeld.
Amen.

Bezinning na de communie

We lezen een fragment uit Dilexi te, de apostolische brief van Paus Leo XIV over de liefde voor de arme. Hij roept ons op om de armoedeproblematiek ter harte te nemen en te strijden tegen de structuren van armoede.

“Wij moeten ons nog meer inzetten om de structurele oorzaken van armoede op te heffen. Dit is een dringende noodzaak die geen uitstel verdraagt. .../. Noodhulp, die tegemoetkomt aan specifieke urgenties, moet slechts als een tijdelijke oplossing worden gezien. De sociale ongelijkheid is de wortel van alle kwalen in de samenleving. Sterker nog, het wordt vaak pijnlijk duidelijk dat mensenrechten in de praktijk niet voor iedereen gelijk zijn.”

Dilexi te, art. 94

Gebied na de communie

God, bondgenoot van wie arm en kwetsbaar is, U hebt oog voor iedereen.
Ons hart wordt beroerd door de Roepende in de woestijn.
U roept ons op tot engagement voor wie arm en kwetsbaar is, uw lievelingen.
Geef dat wij elk naar eigen mogelijkheid en talent ons hiervoor inzetten, met barmhartigheid, empathie, solidariteit in deze adventstijd en vele dagen erna.
Amen.

Zending en zegen

We deelden in deze viering de vreugde van de vrijwilligers in armoedeorganisaties die met hun engagement mensen in kwetsbare situaties nabij kunnen zijn, we luisterden tegelijkertijd naar hun roep als zijn

zij ‘de roepende in de woestijn’ die ons confronteren met mensonterende woonsituaties, we voelden ons wellicht aangesproken om ieder op onze manier met de oproep van Welzijnszorg daadwerkelijk iets te doen: de campagne steunen, empathie en verdraagzaamheid betuigen tegenover dak- en thuislozen, meedoen met ... (een eigen activiteit aanhalen)

Laat ons dit allemaal doen met Gods zegen...
In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.
Amen.

Graag extra campagne-input voor de viering?

Je kan deze viering koppelen aan de affiche van Hassan (auto). Zijn verhaal vind je vooraan in deze brochure.

Het filmpje van ‘t Vlot sluit mooi aan bij het thema van deze viering. Je vindt het op de website www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie of op het YouTube kanaal van Welzijnszorg.

Zondag
20
december

Vierde zondag van de advent

‘Zal er plaats zijn?’

Begroeting en openingswoord

Welkom in de viering van de vierde adventszondag.
Nog vijf dagen en het is Kerstmis.

In de lezingen vandaag ontmoeten we adventsfiguren die nadenken over de vraag of en hoe ze plaats zullen maken voor God of voor Jezus, Gods Zoon.

David vindt het maar niets dat hij in een cederhouten paleis woont en God in een tent. Maria vraagt zich af hoe ze zwanger kan worden, plaats kan maken voor de “Zoon van de Allerhoogste”. En dan komt natuurlijk de vraag: Hebben wij plaatsgemaakt voor Jezus, in ons midden, in ons hart, in ons leven? Met Kerstmis zullen we lezen dat er toen in ieder geval geen plaats was voor Hem.

Welzijnszorg roept ons op om ervoor te zorgen dat iedereen in onze samenleving een volwaardige plaats mag hebben, een dak, een bed, een thuis. Dat mag een persoonlijke oproep zijn, maar zeker ook een maatschappelijke. Het kàn eenvoudig niet dat er in onze samenleving mensen op straat moeten leven.

We steken de vierde kaars aan. De kaars van onze bereidheid om Jezus een plaats te geven in ons leven. In de dakloze, niet ver van onze deur, is Hij te herkennen.

Laat ons hier samenzijn in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Lichtritus en lichtlied

Soms lijkt het wel alsof duisternis ons overal omringt. Elke kaars op de adventskrans herinnert ons eraan dat duisternis nooit het laatste woord heeft. Jezus bracht ons een boodschap van liefde: ondanks alle tegenkanten is Hij licht in het leven van zovele mensen. In deze advent moedigt God ons aan om niet bang te zijn om je in te zetten voor een betere wereld. Zo kunnen wij zelf ook van dat licht laten schijnen op ons doen en laten.

Aansteken van de kaars

Lied: Licht dat ons aanstoot in de morgen,
ZJ 825, strofe 1, 2 en 3.

Gebod om ontferming

In het besef van eigen kleinheid en onvolkomenheid durven we God vragen dat Hij zich over ons ontfermt:

Heer, Gij die een plaats zoekt in ons hart en in ons huis,
ontferm U over ons.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, Gij die U laat ontmoeten in de kleine en de arme,
ontferm U over ons.
Christus, ontferm u over ons.

Heer, Gij die op ons Ja-woord wacht,
ontferm U over ons.
Heer, ontferm U over ons.

Moge de Heer zich over ons ontfermen,
moge Hij geduld hebben met onze kleinmenselijkheid
en ons op weg zetten naar nieuw en eeuwig leven.
Amen.

Openingsgebed

Bouw voor ons een huis, Heer,
een plek waar het goed wonen is voor iedereen,
ja, voor hen die wij liefhebben,
maar ook voor hen die ons minder welgevallig
zijn.

Bouw voor ons een huis, Heer,
wij slagen er nog steeds niet in.
Eigenbelang en zelfgenoegzaamheid staan ons in
de weg.

Bouw voor ons een huis, Heer,
waar uw Zoon mag wonen en ons voorleeft
hoe uw Rijk hier op deze wereld kan groeien.
Wij vragen het U voor vandaag en alle dagen.
Amen.

Lezingen

- 2 Samuel 7, 1-5. 8b-11. 16
- Romeinen 16, 25-27
- Lucas 1, 26-38

Suggesties voor homilie

De eerste lezing zou aanleiding kunnen geven tot
controverse. De huidige machthebbers in Israël
lijken steun te vinden in dit soort lezingen. "Ik
heb mijn volk Israël een gebied gegeven en het
daar geplant om er te wonen ... (lees de zin nog
maar even verder)"

We zullen ons in een homilie best niet in dit
soort discussies mengen, maar ik kan me
voorstellen dat sommige van jullie toehoorders
toch ernstige vragen stellen bij dit soort
lezingen.

Daarom misschien toch enkele overwegingen bij
het uitwerken van de homilie:

Deze eerste lezing gaat over de vraag: Waar moet
God wonen? De gedachtegang van David is: ik
woon in een paleis en God in een tent! Dat kan
toch niet. Het antwoord is dat niet het volk voor
God een huis zal bouwen, maar God voor het
volk!

En dit antwoord is geen geopolitiek antwoord,
maar een levensbeschouwelijk antwoord.
Voor de God van het Verbond mag iedereen er
zijn, iedereen mag een beschermde en veilige
woonplek hebben waar hij/zij kan leven en
groeien, waar ieder ten volle tot zijn recht
mag komen. God zelf zal er garant voor staan!
(Verderop zullen we deze woning een heel andere
invulling geven.)

Waarschijnlijk kan je met specifieke Bijbelse
zinnen ieder gedrag verantwoorden, ook geweld.
En dat is natuurlijk niet de bedoeling. De hele
tekst en vooral de geest van de hele tekst (Tora)
moet voor ogen gehouden worden. Wet en
profeten zijn samen te vatten in de gulden regel:
"Wat jij zelf haat, doe dat ook je naaste niet aan;
dat is de hele Tora, de rest is uitleg", zegt de
beroemde Joodse geleerde Hillel.

De situatie in het huidige Israël is wellicht op
geen enkele manier Bijbels te verantwoorden.

Maria en Jozef maken plaats voor God in hun
leven, een kind! En ze moeten Hem Jezus
noemen. Ze begrijpen er niets van, maar toch
zeggen ze 'ja'. Ze vertrouwen, want voor God is
niets onmogelijk. In concrete mensen: Maria en
Jozef, Elisabeth ook, gaat God aan het werk, tot
in alle uithoeken van de wereld: het onooglijke
Nazareth in het achteraf plekje Galilea. En Hij
brengt hoop en toekomst, vruchtbaarheid.

Paulus, in de tweede lezing heeft het over 'de
openbaring van het geheim dat eeuwenlang
verzwegen bleef'. In de oudtestamentische
verhalen wordt regelmatig verwezen naar een
komende verlosser. Vooral de profeten stellen
hun hoop, en de hoop van het volk, op een
'nieuwe Mozes' die het volk uit slavernij zal
verlossen. En Paulus zegt dus: "nu is het geheim
geopenbaard".

God wordt mens, komt onder ons wonen, is
te ontmoeten, wordt concreet. Het geheim is
onthuld, maar het mysterie blijft natuurlijk. De
belofte uit de eerste lezing; dat God een huis zal
bouwen voor zijn volk, krijgt nu een gans andere
invulling. God zelf zal het huis zijn. Zijn zoon zal
ons binnenleiden, de weg wijzen naar dat huis.

Hoe zullen we 'onderdak' vinden, hoe zullen we bevrijding ervaren in een wereld waarin God doodgezwegen wordt? Kerstmis zou het feest kunnen zijn van de geboorte van een wereld naar Gods hart. Onze chaotische, onzekere wereld waar eigenbelang en zelfgenoegzaamheid weelderig tieren heeft er grote nood aan. Binnenkort Kerstmis vieren, is initiatief nemen om hoop en toekomst te brengen voor iedereen die we ontmoeten. De boodschap die we te vertellen hebben, is vooral dat God mens wordt. Dat een andere wereld mogelijk is. Welzijnszorg vraagt ons deze advent bijzonder aandacht te geven aan mensen zonder huis. Want een huis is in de eerste plaats een plek van veiligheid en beschutting. Dit is de noodzakelijke basis om je leven op te bouwen, om je te kunnen verbinden met jezelf, met anderen en met God. Laten we er in deze Kersttijd voor zorgen dat niemand zonder huis blijft. Alle mensen hebben recht op hoop en toekomst.

Voorbede

God luistert altijd naar ons bidden, Hij kent onze zorgen,
in groot vertrouwen durven we dan ook bidden.

Om meer geloof dat het anders en beter kan,
dat wij niet gebonden zijn aan het hier en het nu,
maar dat wij, zoals Maria en Jozef, toekomst
mogelijk kunnen maken,
door volmondig 'ja' te zeggen op Gods plan.
Laat ons bidden...

Om meer hoop op een wereld, anders en nieuw,
een wereld waar ieders bijdrage gewaardeerd
wordt,
waar ieder een veilig onderdak mag vinden.
Laat ons bidden...

Om meer liefde in ons denken en doen,
dat wij kracht putten uit Gods aanwezigheid in
ons midden,
Hij, die ieder van ons liefheeft tot het uiterste
toe,

Hij, die rekent op onze inzet en solidariteit.
Laat ons bidden...

God, verhoor deze en al onze gebeden, wij vragen
het U door Jezus,
uw Zoon en onze Heer.
Amen.

Bezinning na de communie

*We lezen een fragment uit Dilexi te, de
apostolische brief van paus Leo XIV over de
liefde voor de arme. Hij roept ons op om de
armoedeproblematiek ter harte te nemen en de
armen lief te hebben.*

De christen mag de arme
niet slechts als een maatschappelijk probleem
beschouwen:
zij zijn deel van onze familie; zij zijn één van ons.
Onze relatie met hen kan niet worden
gereduceerd tot een kerkelijke activiteit.
Er wordt van ons gevraagd:
tijd te besteden aan de armen,
hen vriendelijke aandacht te schenken,
hen met interesse te beluisteren,
hen op de moeilijkste momenten te begeleiden,
ervoor te kiezen uren, weken of jaren van ons
leven met hen te delen,
en vanuit hun perspectief de transformatie van
hun situatie te bewerkstelligen.
Wij mogen niet vergeten dat Jezus zelf dit heeft
voorgeleefd,
door zijn manier van handelen en spreken.
Dilexi te, art. 104

Gebied na de communie

Heer,
we voelen ons gesterkt door het Woord dat U met
ons deelde,
ja, door het Leven dat U met ons deelde.
Blijf bij ons met uw Geest,
om krachtig en leven gevend te getuigen.
Inspireer ons om plaats te maken,

voor al wie klein is, arm en machteloos,
inspireer ons om plaats te maken
voor uw Zoon, Jezus de Christus,
de arme in ons midden.
Wij vragen het U, voor vandaag en alle dagen.
Amen.

Zending en zegen

Opdat wij deze week op de vragen die wij ons
gesteld worden
zouden antwoorden met Maria's woorden:
"Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede
naar uw woord",
daartoe zegene ons de barmhartige Vader, de
Zoon en de heilige Geest.
Amen.

Graag extra campagne-input voor de viering?

Je kan deze viering koppelen aan de
affiche van Aiden (zetel). Zijn verhaal
vind je vooraan in deze brochure.

Het filmpje van Arianne sluit mooi aan
op het thema van de viering. Je vindt
het op de website **www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie** of op
het YouTubekanaal van Welzijnszorg.

Aiden, 19 jaar

3. Extra's

3.1 Voor wie maar één viering per maand heeft

Niet elk kerkgebouw, niet elke lokale geloofsgemeenschap heeft in de advent vier vieringen. Op het eerste gezicht is het dan minder evident om de opbouw van de vier adventsvieringen mee te maken.

- Worden de eucharistievieringen vervangen door gebedsdiensten? De teksten uit de hier aangeboden vieringen zijn even goed inzetbaar voor een gebedsdienst.
- Hebben de gelovigen de gewoonte om naar de andere vieringen in hun pastorale eenheid te gaan? M.a.w. volgen ze wel de vier vieringen, alleen in een ander kerkgebouw? Dan kan de opbouw zonder problemen gevolgd worden.
- Volgen de kerkgangers enkel de viering in hun lokale gemeenschap en wonen ze dus maar één viering in de advent bij? We geven een aangepaste begroeting en openingswoord die de advent en de campagne van Welzijnszorg kort aankondigen.

Begroeting en openingswoord

Van harte welkom deze eerste/tweede/... zondag van de advent.

De advent is een tijd van hopen en verwachten. Maar wachten op God is geen passief afwachten. Het is hoopvol en actief uitzien: een houding waarin we nu al proberen te leven naar Gods toekomst. We worden uitgenodigd om op weg te gaan en ons voor te bereiden opdat Christus een plaats krijgt op deze aarde.

Deze weken plaatsen we in vele huiskamers, en ook hier in de kerk, de kerststal. En laat dat nu juist de plaats zijn waar Jezus geboren werd, omdat er voor zijn ouders geen andere slaapplek te vinden was. "Voor jullie is hier geen plaats" kregen Maria en Jozef te horen in Bethlehem, ver van hun vertrouwde Nazareth. Welzijnszorg vraagt dit jaar aandacht voor

dak- en thuisloosheid. Ze roepen ons dit jaar op om ervoor te zorgen dat iedereen in onze samenleving een volwaardige plaats mag hebben, een dak, een bed, een thuis. Dat mag een persoonlijke oproep zijn, maar zeker ook een maatschappelijke. Het kàn eenvoudig niet dat er in onze samenleving mensen op straat moeten leven.

Steken we de eerste/tweede/... kaars aan. De kaars van onze bereidheid om Jezus een 'plaats' te geven in ons leven. In de dakloze, niet ver van onze deur, is Hij te herkennen. Laat ons hier samenzijn in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.

3.2 De collecte voor Welzijnszorg: 12 en 13 december 2026

De jaarlijkse collecte vindt plaats in het weekend van 12 en 13 december. Welzijnszorg heeft jullie financiële solidariteit hard nodig. Hiermee ondersteunen we lokale projecten waar armoedebestrijders kansen geven aan mensen in armoede. Jullie bijdrage betekent vaak een stimulans voor hun werking.

We rekenen op het enthousiasme van de voorgangers om de mensen aan te moedigen hun solidariteit concreet vorm te geven in hun steun aan Welzijnszorg.

- Maak gebruik van de collecteomslag. Leg hem bijv. klaar op de stoelen voor het begin van de viering.
- Met het overschrijvingsformulier kunnen mensen hun gift rechtstreeks overmaken. Op die manier ontvangen ze een fiscaal attest wanneer ze € 40 of meer overschrijven.
- Ontvang je ingevulde overschrijvingsformulieren? Breng ze zelf binnen bij de bank.
- Het collectegeld voor Welzijnszorg mag overgemaakt worden aan het bisdom. Schrijf deze zo snel mogelijk over, zodat wij op onze beurt tijdig het geld ontvangen en de projecten kunnen uitbetalen.

3.3 Sfeervol vieren en inkleding

Adventskrans

Een sfeervolle kerk of gebedsruimte is een grote meerwaarde voor het vieren of bezinnen. De adventskrans staat hierbij centraal. Hopelijk kunnen jullie rekenen op een paar creatieve groene vingers. Vrijwilliger Paula Geysens ging voor ons al aan de slag en we geven enkele voorbeelden ter inspiratie.

Extra foto's en in kleur vind je op onze site www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie

De kartonnen dakjes symboliseren de beschutting, de tent, een stuk karton van personen zonder thuis of onderdak. De rode dakjes symboliseren de dakpannen van een huis, een thuis. Week na week bedekken we kartonnen dakjes met een pannendak. Dankzij de werking van Welzijnszorg en onze solidariteit, worden mensen uit de dak- en thuisloosheid geholpen en vinden ze een woning.

De kaarsen staan symbool voor ons geloof en onze solidariteit, de rode linten de liefde van God die van ons uitgaat en zijn weg vindt in de wereld. Door Zijn liefde voelen we ons verbonden met alle mensen, zeker met mensen in een kwetsbare woonsituatie.

Alle mensen hebben een dak boven hun hoofd. Dat is waar we naar uitkijken en ons voor inzetten.

Campagne 'Wij zien je wel'

Wil je de campagne zichtbaar maken in de kerk, gebruik dan zeker de affiches. Er zijn verschillende varianten. Op de reuze-affiche staat Hassen (auto), op de A1-affiche Solange (tent). Op A3- en A4-formaat zijn de vier varianten beschikbaar.

We koppelen elke viering aan één van de vier affiches. Je kan elke week de bijhorende affiche toevoegen in het adventshoekje zodat je op het einde van de advent een rijke collectie campagnebeelden hebt.

Heb je veel plaats, dan kan je met karton, dekens, een oude matras of een tentje de sfeer van dak- en thuisloosheid oproepen in de kerk. De affiches of het beeld van de Homeless Jesus kunnen extra inspiratie geven. Het kan een stek beeld zijn wanneer de 'straatslaper' een plek krijgt bij of in de kerststal.

Schermen in de kerk

Hoe langer hoe meer kerkgebouwen beschikken over projectieschermen. We geven graag enkele tips.

Projecteer de campagne-affiche. Elke week zetten we een andere variant in de kijker.

Projecteer (enkele slides van) de inspirerende PowerPoint, dit versterkt de betrokkenheid. In deze PowerPoint vind je o.a. een beeld van de Homeless Jesus.

Campagnefilmpjes. In de loop der jaren werden er heel wat aangrijpende, boeiende en inspirerende filmpjes gemaakt. Het is een aansprekende en toegankelijke manier om het thema dak- en thuisloosheid concreet voor te stellen.

Je vindt alles op www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie of via het Youtubekanaal van Welzijnszorg.

Meegeefblaadjes of misblaadjes

Een misblaadje verhoogt de betrokkenheid tijdens de viering. Zo kunnen jullie bijvoorbeeld de kerkgangers uitnodigen om mee te bidden of ondersteun je de bezinning na de communie. Met een meegeefblaadje kunnen ze thuis nog even verder lezen, denken en bidden. De ervaring leert dat de meeste geloofsgemeenschappen zelf blaadjes op maat maken. We werkten zelf één ontwerp uit dat je kan downloaden of kopiëren maar we bezorgen jullie zo veel mogelijk onderdelen om zelf mee aan de slag te gaan.

Je vindt ze hier in zwart/wit maar je kan ze gratis en in kleur downloaden op www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie

Eerste zondag van de advent

Wees waakzaam voor wie kwetsbaar is

De toestand van de armen is een noodkreet die, in de geschiedenis van de mensheid, voortdurend een beroep doet op ons leven, onze samenlevingen, onze politieke en economische systemen en, in het bijzonder, op de Kerk.

Op het geschonden gelaat van de armen zien we het lijden van de onschuldigen gegrift, en daarin herkennen we het lijden van Christus zelf.

Dilexi te, art. 9

Liefde voor God en liefde voor de naaste zijn ten diepste met mekaar verbonden.

Tweede zondag van de advent

Bereid de weg... Maak plaats voor wie geen thuis heeft.

God heeft een voorkeursliefde voor de armen.

De woorden van hoop en bevrijding van de Heer zijn allereerst tot hen gericht; zodat niemand, hoe arm of zwak ook, zich verlaten hoeft te voelen.

Wil de kerk werkelijk van Christus zijn, dan moet zij de Kerk van de zaligsprekingen zijn. Zij moet ruimte maken voor de kleinen, arm onder de armen leven en een plek zijn waar de armen een ereplaats krijgen.

Dilexi te, art. 21

Wil de kerk werkelijk van Christus zijn, dan moet ze ruimte maken voor de kleinen.

Derde zondag van de advent

Gezonden om aan armen goed nieuws te brengen

Wij moeten ons nog meer inzetten om de structurele oorzaken van armoede op te heffen. Dit is een dringende noodzaak die geen uitstel verdraagt. Het gaat hierbij niet alleen om de pragmatische eis om resultaten te boeken en de samenleving te ordenen, maar vooral om haar te genezen van een ziekte die haar kwetsbaar en onwaardig maakt, een ziekte die haar uitsluitend tot nieuwe crisissen kan leiden. Noodhulp, die tegemoetkomt aan specifieke urgenties, moet slechts als een tijdelijke oplossing worden gezien. De sociale ongelijkheid is de wortel van alle kwalen in de samenleving. Sterker nog, het wordt vaak pijnlijk duidelijk dat mensenrechten in de praktijk niet voor iedereen gelijk zijn.

Dilexi te, art. 94

In de praktijk zijn de mensenrechten niet voor iedereen gelijk.

Vierde zondag van de advent

Zal er plaats zijn?

De christen mag de arme niet slechts als een maatschappelijk probleem beschouwen: zij zijn deel van onze familie; zij zijn één van ons. Onze relatie met hen kan niet worden gereduceerd tot een kerkelijke activiteit. Er wordt van ons gevraagd: tijd te besteden aan de armen, hen vriendelijke aandacht te schenken, hen met interesse te beluisteren, hen op de moeilijkste momenten te begeleiden, ervoor te kiezen uren, weken of jaren van ons leven met hen te delen, en vanuit hun perspectief de transformatie van hun situatie te bewerkstelligen. Wij mogen niet vergeten dat Jezus zelf dit heeft voorgeleefd, door zijn manier van handelen en spreken.

Dilexi te, art. 104

De armen zijn een deel van onze familie, ze zijn één van ons.

Marie. 37 jaar oud.
Kwam na een scheiding en
depressie op straat terecht.

Een dak boven je hoofd
is een recht.
Draag bij aan lokale projecten
en verandering.

STEUN NU >> BE21 0000 0000 0303

www.samentegenarmoede.be

Hier woont Solange.
42 jaar oud.
Verloor haar woning en daardoor
ook contact met haar dochter.

Een dak boven je hoofd
is een recht.
Draag bij aan lokale projecten
en verandering.

STEUN NU >> BE21 0000 0000 0303

www.samentegenarmoede.be

Hier woont Aiden.
19 jaar oud.
Vluchtte weg van een
moeilijke thuissituatie.

Een dak boven je hoofd
is een recht.
Draag bij aan lokale projecten
en verandering.

STEUN NU >> BE21 0000 0000 0303

www.samentegenarmoede.be

Hier woont Hassan.
56 jaar oud.
Zijn auto is het enige
dat hij nog heeft.

Een dak boven je hoofd
is een recht.
Draag bij aan lokale projecten
en verandering.

STEUN NU >> BE21 0000 0000 0303

www.samentegenarmoede.be

Deel 3.

Bezinnen: aanbod voor scholen, groepen, instellingen.

Een zeer diverse groep mensen gaat aan de slag met de campagne. Ieder legt zijn eigen accenten. We werkten een zeer divers aanbod uit om te vieren of bezinnen in al deze verschillende groepen. We geven je graag enkele wegwijzers om vlot aan de slag te gaan op maat van jouw groep.

1. Slim combineren van verschillende materialen

Tekstenboekje

'Laat ons een weinig verder gaan'

Het vertrouwde klein boekje met bezinnende teksten, getuigenissen, korte methodieken en doordenkers is niet langer een aparte uitgave. Het is een deel geworden van deze brochure, je vindt het achteraan als deel 4. Vanzelfsprekend is de vormgeving grondig veranderd, maar dezelfde redactieploeg hield de pen vast.

Adventskalender

Vier weken bewust op weg naar Kerstmis met bezinningsteksten, verhalen van armoedebestrijders, gebeden, het dagboek van Robby en elke dag een klein opstapje voor kinderen. Omdat de kalender als een mozaïek de advent en de campagne aanbiedt in korte stukjes, is hij ook handig voor doe-het-zelvers of voor korte tekstje voor bijv. Kerk & Leven.

Te bestellen via de webshop van Welzijnszorg.

Inspirerende PowerPoint

Beelden zeggen soms meer dan woorden. We gaan aan de slag met enkele campagnefoto's en spreken en doordenkers. Je kan ze als sfeermaker gebruiken of de deelnemers uitnodigen om erover in gesprek te gaan.

Verhalen van armoedebestrijders

Maak het campagnethema heel concreet door een ervaringsverhaal van mensen in armoede of van een medewerker uit een van de projecten die Welzijnszorg steunt.

- In de loop der jaren maakte Welzijnszorg heel wat audiovisueel materiaal waar we mensen aan het woord laten die dagelijks strijden tegen armoede. Je vindt het op het YouTube kanaal van Welzijnszorg. Ga op verkenning en ontdek iets dat past bij jouw groep en aanbod.

Een selectie van de filmpjes rond dak- en thuisloosheid vind je ook op onze website www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie

- Op onze website lees je verhalen van sterke armoedebestrijders. Er is vast eentje uit je regio of dat aansluit bij jullie interesse of werking. www.welzijnszorg.be/wie-help-je
- Sommige organisaties willen bij jullie komen vertellen over hun werking. Op onze website vind je een overzicht van alle projecten en hun aanbod www.welzijnszorg.be/projecten en op de site www.welzijnsschakels.be vind je een overzicht van de Welzijnsschakels in jouw regio. Onze medewerkers in de regionale diensten kunnen je de nodige contactpersonen aanbevelen of jullie helpen om een keuze te maken.

Warme wandeling

Sinds we in coronatijden het wandelen herontdekt hebben, blijft het een populaire activiteit. De Warme wandeling biedt net dat ietsje meer. Stippel een wandeling uit en maak je leden, leerlingen, ouders, deelnemers... warm om mee te doen. Elk groepje wandelt op zijn eigen tempo en krijgt bij de start een zakje met een tiental tekstkaartjes. Deze tekstkaartjes zetten de wandelgroepjes aan om op de aangegeven tussenstops even stil te staan voor een overweging of ze zijn de aanzet tot een gesprek. Vraag een vrije bijdrage ten voordele van Welzijnszorg.

Extra: bij aankomst is er plaats om gezellig samen te zijn, iets te eten of drinken. De opbrengst kan je aan Welzijnszorg schenken.

Het volledige draaiboek en de tekstkaartjes kan je gratis downloaden op www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen

2. Liedjes over dak- en thuisloosheid

We stellen enkele liedjes voor waar je verder mee aan het werk kan. Ze zijn zeer uiteenlopend van stijl maar allen goed inzetbaar voor een kort bezinningsmomentje met aandacht voor de campagne of als deel van een uitgebreidere bezinning.

We geven steeds een korte inleiding, enkele richtvragen en een stukje van de liedtekst. Je kan de liedjes meestal gemakkelijk vinden via bijv. Spotify of YouTube.

Neem even de tijd, ga op verkenning en zoek een lied dat past bij jouw groep en gelegenheid. Combineer met een (campagne-)inleiding, een ervaringsverhaal, een bezinnende tekst, een actie...

Jonas Winterland, Ander Seizoen

Over iemand die zingt op straat, over ondanks alles de moed erin houden.

- Kan je je de situatie die hier beschreven wordt voorstellen? Wat zou het voor de muzikant betekenen als iemand stopt om een praatje te maken?
- Zou jij een praatje maken met de straatmuzikant? En wat zou je hem zeggen?
- De zanger blijft vertrouwen dat het ooit goed komt. Wat denk je daarvan? Is het naïef, realistisch, noodzakelijk...?

**En ben je ooit eens niet gehaast
blijf je dan wat praten voor je werken gaat?
In een ander seizoen, van een veel warmer
jaar, zal ik hier niet meer zingen, geloof mij
maar**

Robin van Beek, Zwerver

De succesvolle zakenman en de zwerver op straat lijken misschien meer op mekaar dan ze zelf denken. Zou de wereld niet beter zijn als we wat vaker zien naar wat ons verbindt in plaats van te kijken naar de verschillen?

- In het refrein vraagt de zanger zich af wat er gebeurd is. Wat denk jij dat er gebeurd is?

- Zie je gelijkenissen tussen de zwerver en de zakenman?
- Zie je gelijkenissen tussen jezelf, de zwerver en de zakenman? Ga je daardoor anders kijken naar de man op straat?

**Wat is er gebeurd met jou?
En waarom slaap jij in de kou?
Heeft er dan niemand ooit gezegd
ik hou van jou?**

Matthijn Buwalda, Je zou eens moeten weten

Het goede zien in andere mensen is zo belangrijk. Onze goede gedachten kunnen zo veel teweegbrengen bij andere mensen.

- Kijk eens naar de mensen links en rechts van jou en zeg iets positiefs over hen.
- Probeer deze week elke dag iets positiefs te zeggen over iemand in je omgeving. Liefst iemand die dit niet verwacht.
- Hoe kijk jij naar mensen die dakloos zijn? En wat zou jouw blik bij hen teweegbrengen?

**Kon je mijn ogen maar lenen
en zien hoe ik naar je kijk,
je zegt vaak wat verlegen:
ik ben niet zo sterk als zij,
maar je zou eens moeten weten...**

Ralph Mc Tell, Streets of London

Een echte klassieker over dakloosheid. Het is geen oproep om zorgen en verdriet tegen mekaar af te wegen, geen opbod van miserie waarbij iemand anders het altijd zwaarder heeft dan jezelf. Het is wel een uitnodiging om oog te hebben voor verborgen noden en je te verbinden met mensen die vaak ongezien blijven.

- De zanger schetst het harde bestaan van mensen die op straat leven. Welk gevoel geeft het jou?
- Ken je dit liedje nog van vroeger? Welke herinneringen roept het op?

- Weet je nog wat je vroeger dacht en voelde? En is dat nu nog hetzelfde? Waarom wel? Waarom niet?

**So, how can you tell me you're lonely
And say for you that the sun don't shine?
Let me take you by the hand
And lead you through the streets of London
I'll show you something to make you change
your mind**

Phil Collins, Another Day in Paradise

Misschien wel het bekendste lied over dakloosheid. Een treffende schets van het leven op straat en de vraag 'is er niemand die hier iets aan kan doen?'

- De zanger schetst het harde bestaan van mensen die op straat leven. Welk gevoel geeft het jou?
- Ken je dit liedje nog van vroeger? Welke herinneringen roept het op?
- Weet je nog wat je vroeger dacht en voelde? En is dat nu nog hetzelfde? Waarom wel? Waarom niet?

**You can tell from the lines on her face,
you can see that she's been there,
probably been moved on from every place
'cos she didn't fit in there**

Avril Lavigne, Nobody's Home

Een aangrijpende popsong over een tiener op zoek naar een plek om thuis te komen. De bijhorende videoclip maakt het verhaal nog sterker.

- Wat voel je wanneer je dit lied hoort en de clip ziet?
- Herken je jezelf hierin? Of herken je een jongere uit je omgeving?
- Wat zou je willen zeggen tegen het meisje uit het lied? En wat wil je zeggen aan de jongere uit je omgeving? En wie weet zeg je het hem/haar ook ooit echt...

**She wants to go home, but nobody's home
that's where she lies, broken inside
with no place to go, no place to go,
to dry her eyes, broken inside**

Gitta Garro

Deze singer songwriter legde ooit pleisters op wonden als straatverpleegkundige in Antwerpen. Nu brengt ze muzikale zalf voor de ziel met stem en gitaar. Nog geen grote naam maar zeker de moeite waard om op verkenning te gaan.

3. Campagnebezinning rond het beeld van The Homeless Jesus

Mensen die op straat leven, zijn misschien wel de meest confronterende vorm van armoede. Geen verborgen zorgen achter gesloten deuren, maar zeer zichtbaar in het straatbeeld. We stappen voorbij mensen die geen veilige plek hebben om thuis te komen of zien de plek waar ze slapen, de tent, auto of matras maar eigenlijk kijken liever weg.

Deze campagne van Welzijnszorg daagt ons uit om niet weg te kijken. Dak- en thuisloosheid is op heel veel vlakken een schending van de mensenrechten. We moeten en kunnen er iets aan doen. Onderstaande teksten en beeld zetten je op weg om op een bezinnende manier de campagne ter sprake te brengen. Combineer slim met andere materialen, het aanbod liedjes en werk iets uit op maat van jouw groep en de gelegenheid.

Een woordje uitleg bij het beeld

De *Homeless Jesus* beeldt een anonieme vrouw of man uit, gehuld in dekens, liggend op een bank. Een dakloze zwerver aan de onderkant van de samenleving? Een vluchteling die have en goed achterliet om aan oorlogs- of natuurgeweld te ontsnappen? Wie dichter kijkt, ziet de kruiswonden van Jezus aan de ontblote voeten. De Canadese kunstenaar Timothy Schmalz liet zich voor dit beeld aanspreken door een passage uit het Mattheüsevangelie: "Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen."

Het beeld provoceert en stelt een pijnlijke maatschappelijke realiteit aan de kaak: dak- en thuisloosheid. Maar het roept ook op tot actie én tot ontmoeting.

Bron: Otheo

In de Inspirerende PowerPoint vind je een afbeelding in kleur. www.welzijnszorg.be/wat-kan-je-doen/inspiratie

Tekst ter overweging

Een bank.

Het roept vertrouwde beelden op.

In een stadspark, op een gezellig plein

of met uitzicht wijd.

Lekker zonnetje of verkwikkende schaduw.

De bank als vrijplaats in de publieke ruimte,
oase in de stad.

Eventjes gaan zitten, wegdromen,

het leven aan je laten voorbijtrekken.

Een dutje doen, een praatje slaan, een broodje
eten, een innige omhelzing van je geliefde.

Even, en dan weer verder...

Bank bezet.

Publieke ruimte ingepalmd.

Plaats ingenomen door...

... ja, door wie eigenlijk?

Hoe zullen we hem noemen?

Hem?... of haar?

Een nagenoeg gezichtsloze gestalte.

Anoniem. Marginaal.

Kijkt jou niet aan en hoef je niet aan te kijken,
laat staan groeten.

Je kan er zo aan voorbijlopen.

Niets gebeurd.

Een donkere gedaante. Duistere verschijning.

Onbekend maakt onbemind.

Toch maar even de politie bellen?

Voor alle veiligheid.

Hoe zullen we hem of haar noemen?

Getekend door het leven, ten voeten uit.

Gekwetst en kwetsbaar.

Uitgeput. Uitgeleefd.

Een menselijke vod op de afvalberg van de
geschiedenis.

Verdreven, zonder eigen plek.

Wie ben je, bankslaper?

Dwarsligger.

Mijn-rust-verstoorder.

Voorbijlopen in een wijde boog of gaan zitten?

Er is nog een plaatsje over, bij nader inzien.

“Gaaf het? Heb je iets nodig? Kan ik iets voor je
doen?”

Zo zou het kunnen beginnen.

“Waar kom je vandaan? Mag ik weten wie je bent?

Wat heb je te vertellen?”

Zo zou het verder kunnen gaan.

De naamloze krijgt een naam,

de gezichtsloze een gezicht.

Het gezicht van Jezus,

die genoemd wordt: redder en verlosser?

Mogelijk.

Het zou kloppen met de voeten.

Jan Devrieze

bij de ontvangst van de Homeless Jesus

aan de H. Magdalenakerk, Brugge

9 december 2017

Fragment uit Dilexi te, de apostolische brief van paus Leo XIV

Laten we ons een actuele situatie voor de geest
halen: Wanneer ik iemand tegenkom die 's nachts
buiten in de kou slaapt, kan ik die gestalte zien
als: een onvoorzien voorval dat mij ophoudt;
een luie delinquent; een obstakel op mijn weg;
een hinderlijke gewetenskwelling; een probleem
dat de politici moeten oplossen; of zelfs als
vuilnis dat de openbare ruimte ontsiert. Of ik
kan reageren vanuit geloof en naastenliefde
en in hem een mens erkennen met dezelfde
waardigheid als ikzelf: een schepsel dat oneindig
geliefd is door de Vader, een beeld van God, een
broeder die verlost is door Jezus Christus. Dat is
christen zijn!

Dilexi te, art. 106

Ik zie je wel

De tekst op pag. 1 sluit ook mooi aan bij deze
bezigging.

Vragen om een gesprek op gang te brengen

- Kom je soms voorbij mensen die op straat leven? Vaak? Af en toe? Bijna nooit?
 - Welk gevoel heb je bij deze confrontatie? Herken je de gevoelens die beschreven worden in de tekst(en)?
 - Mensen die op straat wonen, geven aan dat het ergste is dat ze genegeerd worden. Iemand die vriendelijk groet maakt een groot verschil. Doe je dit al? Wil je het in de toekomst gaan doen?
- De tekst(en) schetsen een ontmoeting met de straatslaper, eventueel een gesprek aanknopen. Doe je dit al? Wil je het in de toekomst gaan doen?
 - De teksten roepen op om vooral de mens als mens te blijven zien. We zoeken wat ons verbindt. Kijk naar het beeld van de Homeless Jesus of andere foto's en verhalen uit de campagne. Welke gelijkenissen kan je ontdekken? Kijk je daardoor anders naar deze personen?

Laat ons nog een weinig verder gaan

Tekstenboekje advent 2026

Mag het iets meer zijn?
Iets meer bekommernis, warmte, opties?
Voor mensen die van de rand vallen,
die zo weinig plek krijgen in onze samenleving
dat ze dak- of thuisloos zijn geworden.

Laat ons nog een weinig verder gaan;
wij, medemensen, hulpverleners, naasten,
laat ons veel verder gaan
in het organiseren van hulp en ondersteuning,

laat ons veel verder gaan
in het ruimer maken van onze maatschappij,
zo ruim dat er plek is voor iedereen.

Laat ons nog een weinig verder gaan:
laat dat geen opdracht blijven
voor wie een bed, een thuis, zoekt.

Els Van Doren, nationaal proost Chiro

werkloos
stemloos
dakloos

er is zoveel loos
in onze samenleving

en loze beloftes
helpen ons ook niet vooruit

zinnig werk
een eigen stem
een veilig dak

zorgen voor een zichtbare plek
in onze samenleving

wie kijkt daar
niet naar uit

Hilde Van Parys

De stad sluit de ogen

De stad sluit de ogen, de straten sterven langzaam.
Zij blijven hangen. Dakloos, ongezellig,
onzichtbaar voor wie te laat komt kijken.
Het portaal is hun bed, de stoep hun tapijt, het park hun tuin.
Regen slaat op hun rug, koude kruipt in hun lijf.
Slaapzak? Soms een lap tegen de nacht.
Halfslaap, half wakker. Ogen open, oren scherp.
De straat fluistert, bedreigt, neemt niets weg en geeft niets.
Geen dromen hier. Alleen adem die stoomt in de kou,
het ritselen van zakken, het kraken van takken.
Vóór daglicht zijn ze al op, trekken hun jas recht,
harken zichzelf bij elkaar voordat de stad haar deuren openzwaait.
De nacht eet hun rust op. De ochtend gooit hen de strijd in.
Ze overleven, omdat overleven alles is wat ze hebben.

Straathoekwerker Gilles, 21 oktober 2025

Respect

wat me het meest treft
in opvanghuizen en asielverblijven
is
de eenzaamheid
het heimwee
de hang naar
waardering
respect

wat me het diepst raakt
en komt bovendrijven
is
nergens die zekerheid
niets is privé
geen zacht gebaar
of een hand
die je toedekt

Hilde Van Parys

GEMIS

Het gemis
Aan gezelschap
Aan gezelligheid

De aandacht voor het anders zijn
De verbazing
De af-keuring
De min-achting

Het begrip van die andere mens
Doet deugd
Herkenning
Erkenning
Aanvaarding

André J – Kloofdichter

De Kloofdichters is een dichterscollectief dat de ongelijkheid in onze samenleving aankaart vanuit het perspectief van mensen die zich aan de moeilijke kant van de kloof bevinden.

Zij doen dat door de kloof te 'dichten', letterlijk en figuurlijk.

De Kloofdichters is een initiatief dat groeide in de schoot van PSC Open Huis in Antwerpen.

<https://psc-openhuis.be/projecten/de-kloofdichters/>

De mooie woorden van Niek Everts, pastoraal werker en coördinator van 't Vlot, op de straatdodenherdenking van 30 mei '26 in Antwerpen.

Straatdodenherdenking Antwerpen 2026

Jouw licht was als een wild stromend licht.

Jij was een vrouw die vaak last had van psychosen en dan heel de wereld bij elkaar riep. Om die reden koos je er zelf voor om niet in de nachtopvang te slapen, je wilde de andere gasten er niet tot last zijn.

Je sliep dan onder de luifel naast die nachtopvang. Of je sliep op straat onder een bankje of in een tentje in een park, zo dicht mogelijk bij een inloopcentrum, omdat je je daar het veiligst voelde. De ordediensten stuurden je vaak weg van je slaapplek op straat. Je tentje moest je steeds weer afbreken.

Op hete zomerdagen was je vaak actief met emmers en tuinslang om de stenen te bewateren.

Het lijkt bijna een metafoor: de stenen water geven. Het zacht en vruchtbaar maken van wat enkel hard en onvruchtbaar zou zijn.

Je nodigde ons uit tot omdenken.

Je toonde dat elke mens op zoek is naar veiligheid.

Je toonde aan dat elke mens, in hoeveel duisternis die ook mag baden, ontembaar veel leven en licht in zich draagt.

Jouw licht was als een wild stromend licht.

Jij was een eilandman.

Je trok je terug op een eiland. Je innerlijke eiland. Alsof je onzichtbaar wou zijn.

Je zware mentale rugzak, je diepe wonden. Je was zo sterk dat je die allemaal zelf droeg.

Kilometers stappend door de dagen en de nachten droeg je je lasten met je mee

Je wou de ander niet tot last zijn. Wat een zelfbeheersing.

Wat een kracht om dag na dag te zorgen dat je niet door de overstromingen van het leven werd verzwolgen.

Je handdruk bleef krachtig. Je glimlach bleef uitnodigend. Je ogen straalden.

Je trok je uiteindelijk letterlijk terug op een survivaileiland in de bosjes.

We zijn er een kijkje gaan nemen.

We voelden jou nog op die plek weg van de wereld, naast het spoor, op een steenworp van

de snelweg en de singel. De bomen vormden er een dak tegen de regen. De merels vlogen er af en aan.

Hoe vindingrijk is de mens die zo'n plek ontdekt om er zich te mogen nestelen als er in de wereld geen nest meer is.

Het werd jouw laatste rustplek.

Je tent was er intussen door de ordediensten weggehaald, maar de bloemen bloeiden er nog volop en de merels vlogen er af en aan.

We hebben de bloemen durven plukken. Om er jou eervol mee te tooien.

Jij was een kunstenaar van kapotte en gevonden zaken.

Jij was een sterke kerel en je werkte veel en hard en lang in de bouw.

Tot op de dag van je ongeval. Je hand en je arm niet meer bruikbaar volgens de dokters.

En jij als mens niet meer bruikbaar volgens het maatschappelijk systeem.

Er bleken ook weinig rechten voor jou te zijn opgebouwd.

Maar jij rechtte je rug en je hart en je ziel. Je stond diepgeworteld in het leven. En tegelijk begon je stapje na stapje trapjes te beklimmen naar de hemel.

Jij was een kunstenaar van kapotte en gevonden zaken. Je blies elk verloren stukje hout tot nieuw leven. Je maakte kruisjes en beeldjes en kettinghangers en deelde die uit.

Uit een gevonden biljartkeu sneed je Maria en haar Jezuskind. Ze werden jouw steun en wandelstok. Ik schreef erover op mijn Instagram.

'Maria woont op straat. Uit hout gesneden door een straatbewoner.

Ze ondersteunt hem en zijn vrienden dag en nacht. Zij dragen haar mee. Ze houden samen teder stand.'

Wisten wij en je vrienden veel dat de trappen die je naar de hemel brachten nu in een grotere versnelling waren terechtgekomen?

Jij bereikte de hemel. Je bezieling blijft onder ons. Zo blijven we samen teder standhouden.

Drie mensen. Drie verhalen.

We zouden hier 49 verhalen kunnen vertellen vandaag.

Verhalen over 49 mensen die het voorbije jaar stierven aan een veel te lastig straatleven.

Verhalen over voortleven op heimwee.

Verhalen over blijven sprokkelen tot alles weer zoet wordt.

Verhalen over nooit willen klagen en zagen.

Verhalen over de zachte blik die gemoederen bedaarde als ze hoog oplaaidden.

Verhalen over de joie de vivre ondanks het sjouwen en sleuren, ondanks de pijn in botten en ziel.

Verhalen over van alle markten thuis zijn en het grote zwarte gat waar je niet in of over kon springen.

Verhalen over je muziek en je grote zorg voor je dieren.

Verhalen over het steeds uitgebreidere afscheid na een ontmoeting.

Verhalen over een doosje dat steeds werd doorgegeven met spullen voor jou.

Verhalen over de kamer die gevuld werd met licht als jij binnenkwam.

49 namen. 49 levens. 49 doden

die ons vandaag samenbrengen, op dit plein midden in de stad.

Een stad die we uitnodigen tot omdenken.

Een stad die we uitnodigen tot het zien van ieders licht.

Wild stromend.

Krachtig.

Ontembaar.

Opdat er stenen zacht gemaakt worden.

Opdat er daken zijn die ons beschermen tegen de regen en wespen en hoornaars.

Opdat er vogels af en aan blijven vliegen.

Opdat er bloemen blijven bloeien.

Opdat we teder standhouden.

Opdat het leven het wint op de dood.

Niek Everts, 30 mei 2026

wie in een sukkelstraatje
belandt
is daarom nog geen sukkelaar

wie vraagt om een helpende
hand
is daarom nog geen bedelaar

wie vreedzaam is en tolerant
is daarom geen onnozelaar

Hilde Van Parys

Nog even, en we vieren Kerstmis 2026

En daarvoor hadden we Kerstmis 2025, en nog eerder Kerstmis 2024,
en ooit, lang geleden, werd er een kind geboren dat men de naam Jezus gaf, vorst van vrede.
En al die tijd is de wereld doorgedraaid.
En in elke tijd zijn er oorlogen geweest,
werden mens klein gehouden, vernederd, of uitgebuit.
En in elke tijd zijn er heersers geweest
en mensen die dachten dat ze goden waren.
En dit jaar steeg weer de temperatuur op aarde,
Werden meer wapens verhandeld dan ooit tevoren,
stierven miljoenen de hongerdood,
werden mensen vervolgd om hun overtuiging,
is er oorlog in Oekraïne, Congo, Iran, Palestina,
Libanon, Soedan,
en waar ter wereld eigenlijk niet ...
Intussen leven wij in een rijk land
waar armoede hardnekkig overleeft.
En straks vieren wij Kerstmis.
En volgend jaar nog eens,
en daarna nog eens,
en daarna ...
Wat is de zin daarvan?
Wie zijn eigenlijk die dromers,
die het niet kunnen laten te geloven
dat er toekomst is voor onze wereld,
geluk voor de mensen, vrede op aarde?
God, besta Jij wel?
Word Jij echt opnieuw geboren in mensen?
Waar is Bethlehem vandaag? De stal? De ster?
Stond Jij ergens bij de krantenberichten
over gezinnen met kinderen die slapen in de vrieskou
aan het Brussels station?
Ben Je te zien op de tv-beelden met slachtoffers van
het zoveelste bombardement?
Moeten we Jou, net als toen, zoeken bij de mensen
voor wie in onze herberg geen plaats is?
Trek ons aan de mouw.
Roep ons naar de plaatsen waar iets nieuws begint,
en waar jouw ster stil blijft staan.

Karel Malfliet

wie dakloos is

kan niet met de deuren slaan
en de drempel platlopen

kan niet uit zijn dak gaan
of de muren op lopen

wie dakloos is
is een wees
bij de huisvestingsdienst

Hilde Van Parys

je staat er niet bij stil:

Naam?
Adres?

het zijn standaardvragen
voor elke dienst
op elk scherm
op elk papier

het klinkt zo evident
alsof een naam
de lading dekt
verantwoordt wie je bent

alsof een adres
- wat niet iedereen heeft -
je recht op bestaan geeft

Hilde Van Parys

“Er zullen lichtjes zijn,
er zullen feestjes zijn,
versierde kerstbomen en kerststallen,
maar het is allemaal een farce,
want de wereld is in oorlog.
De wereld heeft het niet begrepen op
vrede.

Soms is een oorlog rechtvaardig.
Maar zoals de wereld nu in oorlog is,
wat oorlog hier, wat oorlog daar,
dat kan niet gerechtvaardigd worden.
Ze zijn vervloekt.

Want God zegt: gezegend zijn zij die
vrede maken.

Zij die oorlogen uitlokken, die oorlog
voeren, zijn vervloekt.

Het zijn misdadigers.

Wat zal er overblijven na deze oorlog
waarin we nu leven?

Ruïnes, duizenden onopgeleide
kinderen,

zoveel onschuldige slachtoffers,
en veel geld in de zakken van
wapenhandelaars.”

*Paus Franciscus in 2015 na de
aanslagen in Parijs*

Gespreksvragen

- Tien jaar geleden waren er aanslagen in Brussel, elf jaar geleden in Parijs. Waar staat de wereld vandaag in brand?
- Wat is een rechtvaardige oorlog?
- Formuleer een vredesintentie en/of een stap die jij kan zetten richting vrede.

Franciscus verwerpt in deze encycliek resoluut de idee van de rechtvaardige oorlog. Hij schrijft: ‘We kunnen oorlog niet langer als een oplossing zien, omdat de eraan verbonden risico’s waarschijnlijk altijd groter zullen zijn dan de veronderstelde voordelen. Met het oog hierop is het vandaag erg moeilijk om een beroep te doen op de rationele criteria die in vroegere eeuwen zijn uitgewerkt om te spreken van de mogelijkheid van een rechtvaardige oorlog. Nooit meer oorlog!’

Paus Leo XIV tijdens zijn Afrikareis in 2026

Het mag niet veel kosten

Het mag ni veel kosten
Nee, dat is te duur.
Het mag ni veel kosten
Want nadien krijgt ge 't zuur

Satijnen gordijnen,
Vergeet dat maar snel
Gewone plastic
gij hoort thuis in de hel

Blinkende tanden,
Stralende blik
Niet te betalen voor jou
Die gezondheidskliniek

reizen naar 't noorden?
Of zonniger oorden?
Blijft gij maar thuis
Gij arme luis!

Ria B - Kloofdichters

Tussen rijk en arm

Ze bouwen torens van glas
Waar de zon weerkaatst in elke pas
Beneden op straat zo grijs
Staat een arme zonder geld of prijs
Tussen geld een kloof
Een muur van onverschilligheid
De een heeft alles
De ander heeft niets
De rijke kijkt naar boven
De arme kijkt naar beneden
Ze leven in dezelfde stad
Maar kijken naar de andere kant
Als we de muren breken
Elkaar een blik gunnen
Dan kunnen we de kloof dichten
En samen leven

Jos H. - Kloofdichters

“Herstel is geen schoon verhaal”

Herstel is geen succesverhaal voor op sociale media.

't Is geen happy end, geen miraculeuze ommekeer.

't Is vloeken in stilte.

't Is elke ochtend opnieuw beslissen dat ge nog niet opgeeft.

't Is geen vlekkeloos parcours,
maar eerder zo'n platgetrapte weg waar ge blijft over
struikelen.

't Is dingen afleren.

't Is leren zeggen: “ik weet het niet”,
en: “ik kan het niet alleen.”

't Is beseffen dat ge hulp moogt aannemen
zonder dat ge een zwakkeling zijt.

't Is dagenlang niemand vertrouwen
en dan tóch een hand aannemen, met wantrouwen én hoop
tegelijk.

't Is leren leven met het verleden
zonder er elke keer door verpletterd te worden.

't Is leren voelen zonder er kapot aan te gaan.

't Is leren verdragen dat ge soms niét vooruitgaat
en dat dat oké is.

Herstel is geen eindstation.

't Is een vuile, kronkelige weg
met hier en daar een bankje
waar ge efkes op adem moogt komen.

En soms,

heel soms,

zijt ge zelfs trots op uzelf.

Zonder dat ge daar een reden voor nodig hebt.

Straathoekwerker Gilles, 16 juni 2025

van de stagiaire en de jongen

heel zacht
zie ik haar hand
strelen
over zijn rug
de stagiaire streelt
de jongen
zonder ouders
zonder land
zo zacht
dat je het bijna
niet kunt zien
zo zacht dat hij alleen
het voelen kan
ze streelt
ik zie zijn handen
minder trillen
zijn knieën bibberen
niet meer (*)
rechttop staand
zingt hij
het vredeslied
ontroerd fluister ik
oh mijn god
dank voor
zoveel liefde
zoveel kracht
zoveel vrede
't is kerstfeest

Ina Koeman

* Herken hierin de woorden uit
Jesaja 35, 3-4a
“sterkt de slappe handen en
verstevigt de knikkende knieën”

“Kerstavond voor de noenen”

Zo rond 1600 ontstond een heel eigenaardig kerstliedje. Want eigenlijk speelt het zich niet af in Bethlehem, maar in Vlaanderen. Want “het hageld’, het sneeuwde, het miek er zo koud. De rijm lag op de daken”. Zo’n klimaat is er in Bethlehem niet. De schrijver plaatst het kerstgebeuren midden in de wereld die hij kent: de wereld van dorpjes, verloren in het polderlandschap, of verdoken achter de dijken van de Schelde. In zijn verbeelding is dat het decor voor het kerstgebeuren. De schrijver spreekt niet over de machtige keizer Augustus. Hij verzwijgt zelfs dat het in het Bijbelverhaal eigenlijk Jozef was die naar Bethlehem moest, en dat Maria met hém meeging. In het lied is het hoofdpersonage dat zwangere meisje Maria. “Maria die soude naer Bethlehem gaen, kerstavond voor de noenen. Sint Joseph die soude met haer gaen, om haer den weg te toenen.”

“Aen een huysen zullen wij rusten ...”

Zag de schrijver alleen in zijn verbeelding die twee door de Vlaamse winterkou wandelen? In de miserie van de Tachtigjarige Oorlog trokken heel wat haveloze zwervers door het winterse landschap: daklozen, bedelaars, oorlogsslachtoffers, melaatsen, ... Misschien vormden zij de inspiratiebron voor het lied. Misschien is het zo gebeurd: de schrijver ziet door zijn raam een jong koppeltje voorbij

wandelen. Bedelaars, zoals er zovelen zijn. Zij is zwanger. En hij denkt bij zichzelf: ocharme, met zo’n weer, en het is bijna Kerstmis ... Hij pakt zijn ganzenveer en hij schrijft. “Maria die zeyde : ‘Ik zijn’ er zo moe, Laet ons een weinig rusten.’ – ‘Laet ons nog een weinig verder gaen. Aen een huysen zullen wij rusten ...” Niet ‘in een huysen zullen wij rusten’, maar ‘aen een huysen’.

“En daar sloten noch vensters noch deuren.”

Ach ja, de miserie van de Tachtigjarige Oorlog. In die tijd toen er nog daklozen waren, en bedelaars, en oorlogsslachtoffers, en melaatsen. Toen was dat nog zo. In 2026 is dat toch heel anders?!

Laet ons nog een weinig verder gaan, aan het OCMW, daar zullen wij rusten.

Laet ons nog een weinig verder gaan, in het Centraal Station, daar zullen wij rusten.

Laet ons nog een weinig verder gaan, in de metro zullen wij rusten.

Laet ons nog een weinig verder gaan, in dat kraakpand zullen wij rusten.

Laet ons nog een weinig verder gaan, onder die brug daar zullen wij rusten.

Laet ons nog een weinig verder gaan, in die kartonnen doos, daar zullen wij rusten.

Laet ons nog een weinig verder gaan, in dat kerkportaal zullen wij rusten.

Het is daar, zo weet het lied, dat Heer Jezus geboren werd. “En daar sloten noch vensters noch deuren.”

Liedtekst

Maria die soude naer Bethlehem gaen,
Kerstavond voor den noenen.
Sint Joseph die soude met haer gaen,
om haer den weg te toenen.
Het hageld’, het sneeuwde, het miek er zo koud.
De rijm lag op de daken;
Sint Joseph tegen Maria sprak
“Och Heere, wat zullen wij maken?”
Maria die zeyde: “Ik zijn’ er zo moe,
Laet ons een weinig rusten.”
“Laet ons nog een weinig verder gaen,
Aen een huysen zullen wij rusten.”
Zij kwamen een weinig verder gegaen,
Tot aen een boereschure,
’t Is daer waer Heer Jezus geboren was,
En daer sloten noch vensters, noch deuren.

Karel Malfliet

Is er plaats voor mij?

Ik heb weer alles klaargezet in de kapel. Als 't Vlot, de plaats waar straatbewoners thuis mogen komen, open is, dan is de kapel ook open voor iemand die een gesprek, gebed of stilte wil. Het gaat gepaard met rituelen: kaarsjes, mooie teksten, rustige muziek ...

Afgelopen zondag heb ik nog in een kerk gezegd: "En áls dan iemand van de straatbewoners binnenkomt en praten wil, dan gaat het over zijn of haar diepste zelf. In dat zelf zit God diep verscholen, maar soms moeten we eerst door een heleboel verdriet of door een heleboel woede heen. De joodse wijsgeer Levinas heeft het me geleerd: in het gelaat van de arme – de ander – kan ik het gelaat van God ontmoeten – zien – voelen – beleven ... En Hij bevrijdt me van egoïsme en eigenbelang, Hij bevrijdt me tot solidariteit. Tot werkelijke liefde, juist in en door het contact met de ander, de arme ..."

En nu staan zij hier. Twee mannen. De één nog bozer dan de ander. Ik nodig hen uit te gaan zitten. Ze doen het. Ik probeer rustig te blijven. Eén spuugt verschillende malen op de vloer. De ander scheldt op God. Op de kerk. Op de paus, die met bodyguards in Rome rijk zit te wezen, terwijl hij hier op straat moet slapen. Waar is God?

Wáár is God? Waar is Allah? Waar is de God van de Kabbala?

Sputterend, scheldend en ondertussen de kandelaars kapot slaand roepen ze: "Is er plaats voor mij?" Ik hoor het. Ik weet het niet. Een fractie van een seconde ben ik zelfs bang dat ze mij een kopstoot zullen geven. Maar dan is het alweer voorbij met mijn angst: waar is God?

Met de twee mannen, die ik hier maar Moussa en Joeri zal noemen, wacht ik op Hem. Op zijn liefde. Op de ervaring om tot solidariteit bevrijd te worden. Wacht ik op het moment dat ik voluit en van ganser harte de mannen kan beloven: er is plaats voor jou!

Ina Koeman

Deze tekst dateert uit de tijd dat 't Vlot thuis was in de pastorie. Nu vind je 't Vlot in de Heilig Hartkerk in Antwerpen.

COLOFON

Auteurs

Straathoekwerker Gilles
Kloofdichters André J, Jos H & Ria B
Hilde Van Parys
Ina Koeman
Karel Malfliet

Taalcorrectie

Bart Boone

Redactie

Karel Malfliet
Hadewijch Van Hove

Eindredactie

Els Van Doren

Deze verzameling teksten is onderdeel van 'Inspiratiemap voor vieren & bezinnen 2026' van Welzijnszorg en is ook als aparte pdf downloadbaar op <https://welzijnszorg.be/webshop>.

NATIONAAL

Welzijnszorg

Huidevettersstraat 165
1000 Brussel
T 02 502 55 75
E info@welzijnszorg.be

Openingsuren: 9u tot 12u30
en 13u30 tot 16u30
Gesloten op woensdag

www.welzijnszorg.be

 Welzijnszorgvzw
 @welzijnszorg
 Welzijnszorg
 Youtube: Welzijnszorg

REGIONALE DIENSTEN

Antwerpen

Rolwagenstraat 73, 2018 Antwerpen
T 03 217 24 90
E antwerpen@welzijnszorg.be

Brussel

Huidevettersstraat 165, 1000 Brussel
T 02 213 04 73
E brussel@welzijnszorg.be

Limburg

Tulpinstraat 75, 3500 Hasselt
T 02 213 04 10
E hasselt@welzijnszorg.be

Oost-Vlaanderen

Sint-Salvatorstraat 30, 9000 Gent
T 011 24 90 20
E gent@welzijnszorg.be

Vlaams-Brabant/Mechelen

postadres: Huidevettersstraat 165,
1000 Brussel
T 02 213 04 80
E mechelen@welzijnszorg.be

West-Vlaanderen

Ardooisesteenweg 67, 8800 Roeselare
T 051 26 08 08
E roeselare@welzijnszorg.be

Openingsuren REGIONALE DIENSTEN

op afspraak